

รายงานการวิจัย

การศึกษาระงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษามัธยมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

โดย

ผศ.วันทนี โชติสกุล

ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ

ดร.ราตรี ศิริพันธุ์

ดร.รัชดากร พลภักดี

อ.จำลอง ศรีสุวรรณ

RCH
LG
395
-KS
7B22

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 83673
วัน,เดือน,ปี... 1.1 ค.ย. 2551

โครงการวิจัยของภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2548

ISBN 974-15-2309-2

11๘๕๐๐๑๑

RESEARCH REPORT

**THE STUDY ON THE ESSENCE IN AGRICULTURAL EDUCATION
RESEARCH OF GRADUATE STUDENTS IN KING MONGKUT'S
INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
DURING 2539-2547 B.C.**

RESEARCH ADVISER

ASSOC.PROF. NOPAKOON SIRIWAN, PH.D.

BY

ASST.PROF. WANTANEE CHOTISAKUL

ASST.PROF. SASITHORN JARUSOMBUTI

RATREE SIRIPANT PH.D.

RATCHADAKORN PHONPAKDEE PH.D.

CHAMLONG SRISUWON M.S.

**DEPARTMENT OF AGRICULTURAL EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2005

ISBN 974-15-2309-2

ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาระงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีพ.ศ. 2539-
2547

ที่ปรึกษาคณะวิจัย รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

คณะผู้ดำเนินการวิจัย	ผศ.วันทนี โชติสกุล	หัวหน้าคณะวิจัย
	ผศ.ศศิธร จารุสมบัติ	คณะผู้วิจัย
	ดร.ราตรี ศิริพันธุ์	คณะผู้วิจัย
	ดร.รัชดากร พลภักดี	คณะผู้วิจัย
	นายจำลอง ศรีสุวรรณ	คณะผู้วิจัย

หน่วยงาน ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการวิจัยวิทยานิพนธ์
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ที่
เกี่ยวข้องกับการศึกษาเกษตร ในปี พ.ศ. 2539-2547 รวมจำนวน 92 เรื่อง โดยนำวิทยานิพนธ์
มาจัดเป็นหมวดหมู่ได้ จำนวน 11 กลุ่มเรื่อง สร้างแบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์เป็น
2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย และส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย นำข้อมูล
ที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for windows วิเคราะห์หาความถี่ และค่า
ร้อยละ ผลการวิจัย มีดังนี้

ผู้วิจัยส่วนมากเป็นเพศชาย (ร้อยละ 56.52) มีอายุน้อยกว่า 31 ปี (ร้อยละ 53.26) ส่วน
ใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร (ร้อยละ 64.13) มีอาชีพรับราชการ

การมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.52) โดยประมาณหนึ่งในห้าเป็นอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 17.39) และประมาณหนึ่งในสามทำการวิจัยเสร็จสิ้นในปี พ.ศ. 2543 (ร้อยละ 32.60)

กลุ่มเรื่องที่ทำกรวิจัยประมาณหนึ่งในห้า เป็นกลุ่มเรื่องเกี่ยวกับครู - อาจารย์ (ร้อยละ 22.82) วิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมด เป็นเนื้อเรื่องใหม่ ที่ไม่มีการวิจัยมาก่อน (ร้อยละ 97.82) ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (ร้อยละ 84.79) มีการวิจัยในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 27.18) วัตถุประสงค์ของงานวิจัย เน้นเรื่องการตอบคำถาม/การแก้ปัญหา/การนำไปใช้ (ร้อยละ 79.35) ส่วนมากมีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย (ร้อยละ 63.04) เกือบครึ่งหนึ่งของงานวิจัย กำหนดขอบเขตของการวิจัยโดย มีการบรรยายเชิงเนื้อหาและเชิงกลุ่มประชากร (ร้อยละ 46.75) มีการสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย (ร้อยละ 41.30)

วิทยานิพนธ์มากกว่าครึ่งหนึ่ง ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพเป็นครู - อาจารย์ (ร้อยละ 53.26) งานวิจัยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง และจากประชากรทั้งหมด เกือบจะเท่ากัน (ร้อยละ 48.91 และ 46.74) แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ประมาณหนึ่งในสามของวิทยานิพนธ์เป็นการศึกษาวิจัยเฉพาะจังหวัด (ร้อยละ 31.52) เกือบครึ่งหนึ่งใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบสุ่มอย่างง่าย (ร้อยละ 48.98)

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ร้อยละ 80.43) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ คือ สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 90.22) มีการเสนอผลการวิจัย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 95.65) งานวิจัยทั้งหมดมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยโดยการบรรยาย และเกือบทั้งหมดของงานวิจัยมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ตาราง (ร้อยละ 98.91)

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีการอภิปรายผล ด้วยวิธีการเสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยอธิบายตามเหตุผล หรือยกประสบการณ์ประกอบ (ร้อยละ 89.13) ซึ่งวิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมด มีการสรุปผลการวิจัย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 97.82) และวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะโดยให้แนวทางปฏิบัติ หรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับปฏิบัติ (ร้อยละ 95.65)

Research title	The Study on the Essence in Agricultural Education Research of Graduate Students in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang during 2539-2547 B.C.	
Research Adviser	Assoc.Prof. Nopapoon Siriwan, Ph.D.	
Researchers	Asst.Prof. Wantanee Chotisakul	Chief of Party
	Asst.Prof. Sasithorn Jarusombuti	Member
	Ratree Siripant Ph.D.	Member
	Ratchadakorn Phonpakdee Ph.D.	Member
	Chamlong Srisuwon M.S.	Member
Department	Agricultural Education, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang	
Year	2005	

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and analysing the patterns and methods of 92 topics theses of graduate students during 2539-2547 B.C.. Who were worked toward the Master of Science in Agricultural Education degree. All theses were analyzed and classified to be 11 topic-groups. The constructed forms for gathering data were established and the forms had 2 parts. Part one was used for gathering data in general information background of graduate students who conducted theses. Part two was used for gathering data concerning with their researches. All data were processed through computer SPSS for windows by using frequency counts and percentage.

The results of research were : most of researchers (graduate students) were male (56.52 %). Their ages were less than 31 years old (53.26%). They were graduated baccalaureate degree in agricultural education (64.13%) and engaging in government officials (56.52%). Almost one-fifth of them were instructors in secondary education level (17.39%). About one-third of them were completed their research works in 2543 B.C. (32.60%).

About one-fifth of them were done their researches on teacher-instructor topic group (22.82%). Almost all of their researches were new and never had done (97.82%). Most of them were survey researches (84.79%) and being conducted in the secondary education level (27.18%). The purposes of researches were emphasized on answering the questions, solving the problems and applying the researches (79.35%). Most of researches had hypothesis (63.04%). Almost half of them set their definite research scopes, and described the essence and the population (46.75%). The research conceptual frame works were also used for showing the ways of researches (41.30%).

More than half of them used teacherers instructors for their population or samples (53.26%). The samples and population were used almost equally (48.91% and 46.74%). About one-third of them were studied in the provinces (31.52%). While samples were used by simple random sampling method (48.98%).

The majority of researches were used questionnaire as a tool for gathering data (80.43%). Statistical tools for analysing data were frequency counts, percentage and arithmetic mean (90.22%). The results of researches were competible to the objectives of researches (95.65%). All findinds were reported by describing and most of them were shown the results by tables presentation (98.91%).

Most of researches had discussions for presenting the findings. The discussions were explanation and giving reasons or experiences concerning the findings (89.13%). They also had summaries or conclusions which were competible to research objectives (97.82%). As usual, most of them were proposed recommendations or suggestions for bringing about the results of researches to apply or making a better conditions (95.65%).

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรองศาสตราจารย์ ดร. นพคุณ ศิริวรรณ ที่ปรึกษาคณะผู้วิจัย ซึ่งได้ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการวิจัย ตลอดจนบุคลากรในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกระดับที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก ในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา

คณะผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของบุคคลต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น และใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	2
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
ความหมายของการวิจัย	4
ประเภทของงานวิจัย	5
การวิเคราะห์งานวิจัย	10
การสังเคราะห์งานวิจัย	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากรในการวิจัย	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	29
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
สรุปผลการวิจัย	43
อภิปรายผลการวิจัย	45
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	49
บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์	52
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก. แบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์	65
ภาคผนวก ข. แบบเสนอโครงการวิจัย	74
ภาคผนวก ค. ประวัติคณะผู้วิจัย	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย	29
2	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามปีที่เสร็จสิ้นการทำวิจัย	31
3	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามกลุ่มเรื่องที่ทำวิจัย	32
4	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามความซ้ำซ้อนของงานวิจัย	33
5	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของงานวิจัย	33
6	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามระดับการศึกษา	34
7	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามวัตถุประสงค์	34
8	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐาน	35
9	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตของการวิจัย	35
10	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย	36
11	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถานภาพของประชากรหรือ กลุ่มตัวอย่าง	36
12	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามลักษณะประชากรที่ศึกษา	37
13	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามแหล่งที่อยู่ของประชากรหรือ กลุ่มตัวอย่าง	37
14	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	38
15	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	38
16	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
17	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามผลการวิจัย	40
18	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการอภิปรายผล	41
19	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการสรุปผลการวิจัย	41
20	แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอแนะ	42

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ของภาควิชาครุศาสตร์-เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีจุดมุ่งหมาย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารและปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร ผู้ฝึกอบรมเกษตรกร นักส่งเสริมการเกษตร บุคคลผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และเกษตรกร ให้ได้รับความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิด เพื่อนำไปใช้พัฒนางานที่รับผิดชอบอยู่ ให้เป็นอาชีพหลักที่เลี้ยงคนทั้งประเทศ อีกทั้งเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักให้กับประเทศไทย จึงนับว่าเป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว มีจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนทั้งสิ้น 43 หน่วยกิต นอกจากจะต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกแล้ว นักศึกษาจะต้องทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 12 หน่วยกิต จึงจะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ จะต้องทำการวิจัย ศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อหาคำตอบในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนวิชาเกษตร การส่งเสริมการเกษตร การประกอบอาชีพเกษตร ฯลฯ ตามความสนใจของนักศึกษา โดยความเห็นชอบของกรรมการที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ได้ทำมาตั้งแต่เริ่มมีการเปิดใช้หลักสูตรเมื่อปี พ.ศ. 2537 นั้น ยังไม่ได้มีการวิเคราะห์ให้เห็น รูปแบบของการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย และผลการวิจัยในภาพรวม ซึ่งในการวางแผนการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผนการศึกษา เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการวิจัย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการ และการวางแผน ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา รวมถึงการริเริ่มดำเนินการโครงการใหม่ทางการศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นควรที่จะทำการศึกษาวิจัยในลักษณะของการสำรวจและรวบรวมผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งจะเป็นการรวบรวมการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ และความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษาเกษตร และกระตุ้นให้มีการวิจัยในหมวดหมู่ที่ยังขาดแคลน/น่าสนใจ รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวิจัยใหม่ ๆ ที่

สามารถประยุกต์ให้สอดคล้องกับการวิจัยด้านศึกษาศาสตร์เกษตร อันจะนำไปสู่การเผยแพร่องค์ความรู้สู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการผลักดันต่อการพัฒนาการศึกษาเกษตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจ รวบรวม และจำแนกงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตรเป็นหมวดหมู่
2. เพื่อศึกษา/วิเคราะห์รูปแบบ และวิธีการวิจัยของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ทางด้านการศึกษาเกษตร ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปี พ.ศ. 2539 – 2547 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 92 เรื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการประมวลรูปแบบการทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตรในช่วงเวลาที่ผ่านมา
2. นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตรให้เกิดความต่อเนื่อง หรือหลากหลายรูปแบบ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้ในการพัฒนาการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท และการจัดการศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต
2. มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการทุกแห่ง ที่จัดการศึกษาทางการศึกษาเกษตร สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์กับการทำวิทยานิพนธ์/งานวิจัยทางด้านนี้ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกันได้
3. ผู้สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเกษตร สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

นิยามศัพท์

การศึกษาระงานวิจัย หมายถึง การรวบรวม การจัดหมวดหมู่ ของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร นำมาจำแนกประเด็นที่สำคัญ ที่ต้องการศึกษา แล้วนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ ต่อการพัฒนางานวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ และพัฒนาหลักสูตร

การศึกษาเกษตร หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอน การนิเทศ การบริหาร และ การบริการด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อเป็นการเตรียมคนให้ไปทำงานต่าง ๆ ทาง การเกษตร หรือเพื่อให้มีความเข้าใจในการเกษตร ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของการจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา การฝึกหัดครู การสอนในระดับอุดมศึกษา และการศึกษานอกระบบ ซึ่งจัดโดยรัฐและเอกชน เพื่อเสริมสร้างคนให้มีทักษะ เจตคติ และความรู้ความสามารถ ออกไปประกอบอาชีพอิสระ ให้บริการแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้

งานวิจัยทางการศึกษาเกษตร หมายถึง งานวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่ทำในด้านการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอน การผลิตและการใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ฯลฯ ที่เกี่ยวกับการศึกษาเกษตรทั้งในระบบและนอกระบบ โดยไม่รวมงานวิจัยทางการทดลองด้านการเกษตรโดยตรง

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสารงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547 มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษา/วิเคราะห์รูปแบบ และวิธีการวิจัยของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตร เพื่อให้ได้ข้อสรุปของผลการวิจัย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์งานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

1. ความหมายของการวิจัย
2. ประเภทของการวิจัย
3. การวิเคราะห์งานวิจัย
4. การสังเคราะห์งานวิจัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการวิจัย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531:10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัย คือ การหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

พจน์ สะเพียรชัย (2516: 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัย คือ วิธีการคิดค้น วิธีแก้ปัญหาที่มีระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้ เพื่อก่อให้เกิดความรู้ที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

อนันต์ ศรีโสภา (2520 :16) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยไว้ว่า การวิจัย คือ ขบวนการเสาะแสวงหาความรู้จากปัญญอย่างชัดเจน อย่างมีระบบ โดยมีการทดสอบสมมติฐานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำไปใช้พยากรณ์หรือสังเกตการเปลี่ยนแปลง เพื่อควบคุมสิ่งหนึ่งให้คงที่

สภาวิจัยแห่งชาติ (อ้างโดย พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 11) ได้ให้ความหมายของการวิจัยตามศัพท์พระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติไว้ว่า การวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าที่มีระบบแบบแผน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (อ้างโดย พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 11) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Research การวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้า

วิเคราะห์ หรือทดลองอย่างละเอียด เพื่อค้นคว้าหาข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ เพื่อนำไปสร้างกฎ ทฤษฎี หรือแนวทางในการปฏิบัติ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2540 :1) ได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ว่า การวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิ่งที่ต้องการศึกษา มีการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระเบียบข้อมูล การวิเคราะห์และตีความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบอันถูกต้อง

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ (2532 : 2) ได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยมีความหมายว่า เป็นกระบวนการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ตามธรรมชาติอย่างมีระบบระเบียบและมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อให้ได้ความรู้ที่เชื่อถือได้

จากความหมายของการวิจัยดังกล่าว ที่มีผู้นิยามไว้ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่ากรวิจัย คือ การค้นคว้าหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้ โดยวิธีการที่มีระบบแบบแผนที่เชื่อถือได้ เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นไปสร้างกฎเกณฑ์ ทฤษฎีหรือแนวทางในการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอ้างอิง อธิบาย ปรากฏการณ์เฉพาะเรื่อง และปรากฏการณ์ทั่วไป อันจะทำให้สามารถทำนาย และควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้

ประเภทของงานวิจัย

เพ็ญแข แสงแก้ว (2540 : 2-3) ได้แบ่งประเภทของงานวิจัยออกเป็น 3 ประเภทหลัก ๆ ตามมิติต่าง ๆ ดังนี้

1. จำแนกตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 การวิจัยเบื้องต้นหรือการวิจัยบริสุทธิ์ (Basic or Pure Research) เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหรือเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ หรือเพื่อหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ เช่น การวิจัยเพื่อศึกษาค้นคว้าหาทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน

1.2 การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์หรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อแก้ปัญหา เพื่อช่วยในการตัดสินใจ เพื่อพัฒนาโครงการ หรือเพื่อประเมินผลโครงการ เช่น การวิจัยประเมินผลโครงการพัฒนาหมู่บ้านชายแดนไทย - กัมพูชา

2. จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพรรณนาหรือบรรยายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ทราบว่าปรากฏการณ์นั้นเป็นอย่างไร มีลักษณะสำคัญอย่างไร เช่น การสำรวจทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหนังสือพิมพ์

2.2 การวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory Research) เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายว่าทำไมจึงเกิดปรากฏการณ์นั้นขึ้น เช่น การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดยาเสพติด

3. จำแนกตามลักษณะของข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยที่ต้องการแสวงหาความรู้จากปรากฏการณ์สภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงในทุกด้าน การวิจัยแบบนี้มักใช้วิธีการศึกษาระยะยาว และเน้นการเก็บข้อมูลเชิงนามธรรมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่น ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ไม่มุ่งเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นตัวเลขเชิงปริมาณ ส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยทางมนุษยวิทยา หรือการวิจัยประเภทเจาะลึก เช่น การศึกษาบทบาทของสตรีในชนบท

3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยที่เน้นข้อมูลที่เป็นตัวเลขเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ และยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบหรือข้อสรุปต่าง ๆ ของการศึกษา เช่น การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน การวิจัยเชิงปริมาณมิได้หมายความว่า การวิจัยนั้นมีแต่ปริมาณไม่มีคุณภาพ และการวิจัยเชิงคุณภาพก็ไม่ได้หมายความว่า การวิจัยนั้นมีคุณภาพหรือไม่มีข้อมูลเชิงปริมาณประกอบ แต่จริง ๆ แล้วการวิจัยเชิงปริมาณอาจเป็นการวิจัยที่มีคุณภาพดีก็ได้ ถ้าผู้วิจัยสามารถหาวิธีการวัดที่เที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ เพื่อนำมาหาคำตอบได้ถูกต้องตรงประเด็น และนำผลไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากการวิจัยทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งให้ความสนใจมนุษย์ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม ดังนั้น จึงให้ความสำคัญแก่ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ ที่ไม่แสดงออกและแสดงออกมาให้เห็น เช่น ความเชื่อและความศรัทธาที่มีต่อผู้นำชุมชน การไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น การวิจัยทางสังคมศาสตร์มักจะเกี่ยวข้องกับการวิจัยทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2525 : 5-10) ได้แบ่งประเภทของงานวิจัยออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. แบ่งตามประโยชน์ของการวิจัย

1.1 การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) หรือการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งความรู้แท้ ๆ หรือทฤษฎี มักใช้หลักเหตุผลเป็นสำคัญ เช่น ศึกษาความรู้พื้นฐานวิวัฒนาการของมนุษยชาติโดยอาศัยวิเคราะห์ตามหลักเหตุผลโดยตรง หรือกล่าวอย่างง่าย ๆ การ

วิจัยแบบนี้เป็นการวิจัยเพื่อความรู้โดยแท้ (Research for the Sake of Knowledge) หรือเป็นการวิจัยเพื่อสร้างความรู้ในแต่ละศาสตร์ (Body of Knowledge) ซึ่งนับว่าเป็นการวิจัยที่สำคัญ

1.2 การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งเอาผลการวิจัยไปใช้เป็นสำคัญ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการปรุงยา เพื่อนำผลที่ได้ไปรักษาโรคต่าง ๆ เป็นต้น บางทีเป็นการนำเอาการวิจัยบริสุทธิ์มาทำต่อเพื่อจุดผล เช่น การวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ทำนายอนาคตเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นต้น ถ้าการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาหรือนำผลมาใช้เหมือนกันแต่ความรู้ที่ได้ อยู่ในเฉพาะวงแคบไม่สามารถสรุปได้กว้างขวาง เช่น การวิจัยประยุกต์โดยทั่วไป การวิจัยทำนองนี้เรียกว่า การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะ (Action Research) ตัวอย่าง เช่น การวิจัยเด็กไม่มีที่เรียนในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

2. แบ่งตามที่มาของข้อความรู้

2.1 การวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) เป็นการวิจัยที่อาศัยข้อมูลเป็นหลัก ข้อสรุปเป็นไปตามข้อมูลที่รวบรวมได้ การวิจัยทำนองนี้ บางทีเรียกว่า Data-Based Research การวิจัยเชิงประจักษ์ พิจารณาได้ 3 มิติ คือ

2.1.1 มิติในด้านความรู้ คือ การวิจัยเชิงประจักษ์ที่จะทำนั้น จะให้ความรู้เพียงใด การวิจัยบางเรื่องจะให้ความรู้น้อยมาก แต่การวิจัยบางเรื่องให้ความรู้มาก และทั้งเป็นทฤษฎี หรือ กฎเกณฑ์ต่อมา เป็นต้น

2.1.2 มิติในด้านวิธีการ คือ การวิจัยเชิงประจักษ์ที่จะทำนั้น ถ้าใช้วิธีการง่าย ๆ หรือวิธีการวิจัยที่ซับซ้อน โดยอาศัยหลักแห่งความเหมาะสมระหว่างลักษณะคำตอบที่ต้องการกับวิธีการใช้ที่สำคัญ การวิจัยที่ใช้วิธีการซับซ้อนคนทั่วไปอ่านไม่รู้เรื่อง ไม่ใช่เป็นการวิจัยชั้นสูงที่ดีเสมอไป

2.1.3 มิติในด้านประโยชน์ คือ การวิจัยเชิงประจักษ์ที่จะทำนั้น จะอำนวยประโยชน์ให้อย่างไรบ้าง การวิจัยบางเรื่องก็ให้ประโยชน์ภาคปฏิบัติหรือการนำไปใช้มาก บางเรื่องก็ให้ประโยชน์น้อย

2.2 การวิจัยแบบทางการ (Formal Research) เป็นการวิจัยที่หาความรู้หรือวิจัยโดยหลักเหตุผลทางตรรกศาสตร์หรือวิธีนิรนัย (Deduction) ตัวอย่างการวิจัยประเภทนี้ ได้จากการวิจัยทางคณิตศาสตร์ ปรัชญา เป็นต้น

3. แบ่งตามความมุ่งหมายและวิธีการวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในอดีต มุ่งอธิบาย หรือบรรยายเหตุการณ์ในอดีตให้ถูกต้องที่สุด เป็นประโยชน์ต่อสภาพปัจจุบัน

3.2 การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน มุ่งบ่งชี้ถึงสถานภาพปัจจุบันของสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะได้พัฒนาแนวทางสำหรับอนาคต

3.3 การวิจัยทดลอง (Experimental Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งสร้างสถานการณ์ขึ้น แล้วดูผลที่ตามมา การวิจัยประเภทนี้ให้คำตอบแบบเป็นเหตุเป็นผลได้ มุ่งควบคุมตัวแปรอื่น แล้วปล่อยให้ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) มีผลต่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) เท่านั้น แล้วก็วัดผลจากตัวแปรตาม ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากตัวแปรอิสระ ลักษณะการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ต้องการให้มีผลต่อตัวแปรตาม ทำให้แบ่งการวิจัยทดลองออกเป็น 2 ประเภท คือ การวิจัยทดลองซึ่งเป็นการวิจัยทดลองจริง เป็นการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ โดยการทดลองจริง กับ การวิจัยทดลอง ซึ่งเป็นการวิจัยที่ควบคุมตัวแปรอื่น ๆ โดยวิธีการทางสถิติเข้าช่วยโดยไม่ได้ทดลองจริง

4. แบ่งตามบทบาทของผู้วิจัย

4.1 การวิจัยเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยมิได้มีอิทธิพลต่อผลที่เกิดขึ้น ผลการวิจัยเป็นไปตามธรรมชาติ การวิจัยด้วยวิธีธรรมชาติ ได้แก่ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ และระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย

4.2 การวิจัยทดลอง (Experimental Research) เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างสถานการณ์ขึ้นแล้ววัดผลที่ตามมา

5. แบ่งตามระดับการควบคุมได้ ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามระดับการควบคุมได้สูงสุด จนถึงระดับการควบคุมได้ต่ำสุด ดังนี้

ระดับการควบคุมได้สูงสุด

การวิจัยทดลอง (Experimental Research)
 การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะ (Action Research)
 การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)
 การวิจัยสนาม (Field Research)
 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research)
 การศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study)

ระดับการควบคุมได้ต่ำสุด

6. แบ่งตามเวลา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

6.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในอดีต

6.2 การวิจัยร่วมสมัย (Contemporaneous Research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในปัจจุบัน ในทางการศึกษา ก็คือ การวิจัยเชิงบรรยาย

6.3 การวิจัยเชิงอนาคต (Futuristic Research) เป็นการวิจัยที่ทำนายอนาคต เช่น อีก 10 ปี ข้างหน้า การศึกษาของไทยจะเป็นอย่างไร การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะเป็นอย่างไร เป็นต้น เริ่มมีผู้ให้ความสนใจการวิจัยทำนองนี้ โดยคิดค้นเทคนิคเก็บข้อมูลเฉพาะขึ้น เช่น เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เทคนิค EFR (Ethnographic Futures Research) เป็นต้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือวิจัยตามแนวนี

7. แบ่งตามความรู้ของแต่ละศาสตร์ เช่น การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การวิจัยทางการศึกษา การวิจัยทางภาษาศาสตร์ เป็นต้น หรืออาจจัดกลุ่มศาสตร์เข้าด้วยกันอย่าง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งการวิจัยตามศาสตร์ ออกเป็น 4 สาขา คือ

7.1 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์กายภาพ

7.2 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

7.3 การวิจัยทางสังคมศาสตร์

7.4 การวิจัยทางมนุษยศาสตร์

8. แบ่งตามจำนวนศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

8.1 การวิจัยเฉพาะศาสตร์ (Monodisciplinary Research) คือ การวิจัยที่มีศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพียงศาสตร์เดียว เช่น การวิจัยทางการศึกษา เป็นต้น

8.2 การวิจัยสหสาขาวิชา หรือพหุสาขาวิชา (Interdisciplinary Research) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ ตั้งแต่ 2 สาขาขึ้นไป เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน เป็นการวิจัยที่คาบเกี่ยวหลายสาขาวิชา เช่น การศึกษา เศรษฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาธารณสุข รัฐศาสตร์ เป็นต้น

9. แบ่งตามคุณลักษณะของข้อมูล ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ประเภท คือ

9.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยที่ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นตัวเลขเชิงปริมาณ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับความสูงของนักเรียนไทย เป็นต้น

9.2 การวิจัยเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยที่ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นข้อมูลในเชิงลักษณะ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับลักษณะความเป็นอยู่ของชาวไทยภูเขา เป็นต้น

ในทางการศึกษานิยมแบ่งการวิจัยตามระเบียบวิธี และจุดมุ่งหมายที่จะอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติ โดยแบ่งเป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิจัยเชิงบรรยาย และการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งใกล้เคียงกับการแบ่งโดยอาศัยบทบาทของผู้วิจัย คือ แบ่งเป็นการวิจัยเชิงธรรมชาติกับการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ และการวิจัยเชิงบรรยาย ก็ล้วนเป็นการวิจัยเชิงธรรมชาติทั้งสิ้น ซึ่งการแบ่งการวิจัยทำนองนี้ ทำให้เห็นคุณลักษณะเด่น ของการวิจัยแต่ละประเภท ทั้งในเชิงมโนทัศน์ของการวิจัย และกระบวนการวิจัยด้วย

การวิเคราะห์งานวิจัย

1. ความหมายของการวิเคราะห์

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2540 : 373-374) ได้ให้ความหมายของ “การวิเคราะห์งานวิจัย” ว่า คือ การนำเอาตัวแปร 2 ตัวมาหาความสัมพันธ์กัน เป็นจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ที่แท้จริงในแง่ของการวิจัย จะมุ่งศึกษาความสัมพันธ์หรือความไม่สัมพันธ์นั้น เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง (Non-Spurious Correlation หรือ Relationship) หรือเป็นความไม่สัมพันธ์ที่แท้จริง และทิศทางของความสัมพันธ์นั้นเป็นทิศทางที่แท้จริงหรือไม่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้องอาศัยการทดสอบ โดยการนำตัวแปรอื่นมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง ว่ายังเหมือนเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปในรูปใด และทิศทางอย่างไร

ตัวแปรอื่นที่นำมาทดสอบนี้อาจจะเป็นตัวเดียวหรือหลายตัวก็ได้ หากมีตัวแปรอื่นมาทดสอบแล้ว ความสัมพันธ์ไม่เปลี่ยนแปลงไป ผู้วิจัยย่อมมีความเชื่อมั่นในความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรมากขึ้นกว่าในกรณีที่ไม่มีการทดสอบความเชื่อมั่น ในรูปแบบและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจะมีมากขึ้น ตามจำนวนของตัวแปรที่นำมาควบคุม ตัวแปรหรือปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาควบคุมเรียกว่า ตัวแปรหรือปัจจัยทดสอบ (Test Factor or Variable) หรือตัวแปรควบคุม (Control Variable)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยการนำเอาตัวแปรอื่นมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ยังมีประโยชน์ในด้านการได้มาซึ่งรายละเอียดเพิ่มเติม เกี่ยวกับความสัมพันธ์และรู้ถึงความเฉพาะเจาะจงของความสัมพันธ์ และทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชัดเจนขึ้น

หน่วยวิเคราะห์ในการวิจัย หมายถึง หน่วยของสิ่งที่ผู้วิจัยนำลักษณะของสิ่งนั้น ๆ มาวิเคราะห์ เช่น การวิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของกลุ่มสมรสกับจำนวนบุตร หน่วยวิเคราะห์ คือ กลุ่มสมรสแต่ละคู่ โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และจำนวนบุตรของกลุ่มสมรสหลาย ๆ คู่ มาวิเคราะห์ ในบางกรณีหน่วยวิเคราะห์เป็นหน่วยรวม เช่น หมู่บ้าน ในกรณีเช่นนี้ ลักษณะของหมู่บ้าน เช่น ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ทางการเกษตร การไฟฟ้า ประปา และถนนในหมู่บ้าน อัตราการย้ายเข้าและอัตราการย้ายออกของคนในหมู่บ้าน จะเห็นได้ว่าตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ระบุลักษณะของบุคคลแต่เป็นตัวแปรระดับหมู่บ้าน เมื่อเก็บข้อมูลเหล่านี้จากหลายหมู่บ้านมาวิเคราะห์ หมู่บ้านจึงเป็นหน่วยวิเคราะห์

วาโร เฟ็งส์วัตต์ (2544 : 207-208) ได้ให้ความหมายของ “การวิเคราะห์เอกสาร” ว่า การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) หรือการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หรือการวิจัยห้องสมุด (Library Research) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจชนิดหนึ่ง ที่มีลักษณะเป็นการ

สำรวจเชิงวิเคราะห์ ที่มุ่งเน้นศึกษาหาความจริง เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต หรือปัจจุบัน โดยวิธีการตรวจสอบเนื้อหาจากหนังสือ เอกสาร จดหมาย บันทึกประจำวันหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อย่างมีระเบียบวิธี

การวิเคราะห์เอกสาร มีลักษณะใกล้เคียงกับการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ แต่ต่างกันตรงที่เอกสารที่ใช้วิเคราะห์และข้อสรุปที่ต้องการ การวิเคราะห์เอกสารมักจะใช้เอกสารที่ทำขึ้นในปัจจุบัน หรือมีระยะเวลาสั้นกว่าการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ที่ต้องใช้เอกสารที่เป็นประวัติศาสตร์แล้ว ส่วนข้อสรุปที่ต้องการวิเคราะห์เอกสาร มุ่งหาสภาพการณ์ของเอกสาร ทั้งในลักษณะจำนวนและเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสาร แต่การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์มุ่งหาข้อสรุปสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยเอกสารเป็นประจักษ์พยานในการสรุปเท่านั้น

2. วิธีการวิเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย

การวิเคราะห์เอกสาร มีขั้นตอนดังนี้ (กมล สูดประเสริฐ อ้างโดย วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2544 : 208)

2.1 การจำกัดความหมายและการแยกแยะกลุ่มประชากรที่จะศึกษา ขั้นแรกต้องกำหนดว่ากลุ่มประชากรที่จะศึกษานั้น ควรมีความใหญ่โตเท่าใด เช่น การวิเคราะห์หนังสือเตรียมความพร้อมของเด็ก จะต้องกำหนดว่าจะวิเคราะห์หนังสือเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กวัยใด (ช่วงอายุกี่ขวบ) จาก พ.ศ. ไตถึง พ.ศ. ไต และจำแนกดูเรื่องอะไรบ้าง การแยกแยะกลุ่มประชากรดังกล่าว เป็นส่วนสำคัญที่สุดของการวิเคราะห์เอกสาร เพราะว่าจะส่งผลถึงทฤษฎีหรือปัญหาที่จะศึกษาโดยตรง และจะช่วยแยกแยะตัวแปรของสมมติฐานเหล่านั้นด้วย

2.2 ลักษณะของหน่วยที่จะทำการวิเคราะห์ หน่วยที่จะทำการวิเคราะห์อาจแยกเป็นคำ เนื้อเรื่อง ตัวละคร หรืออาจจะวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครในหนังสือ ในแต่ละเรื่อง พื้นที่และเวลา

2.3 การกำหนดจำนวนหรือตัวเลข หนังสือเอกสารต่าง ๆ อาจจะกำหนดออกมาเป็นตัวเลขได้ วิธีที่จะกำหนดค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาเป็นตัวเลข มีดังนี้

2.3.1 การนับหาความถี่ของสิ่งต่าง ๆ ที่ทำการวิเคราะห์นั้น

2.3.2 การจัดอันดับ (Ranking)

2.3.3 วิธีประมาณค่า (Rating)

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2533 : 149-151) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการวิเคราะห์งานวิจัย ดังนี้ หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ นั้น มักมีรากฐานมาจากการวิจัย ดังนั้นการศึกษาวเคราะห์งานวิจัย นอกจากจะทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ตรวจสอบพิจารณางานวิจัยแล้ว ผู้วิเคราะห์งานวิจัยยังสามารถจับประเด็นข้อค้นพบหรือข้อสรุปที่ได้จากงานวิจัยมาเป็นหลักการและทฤษฎีของสาขาวิชาที่กำลัง

ศึกษาอยู่ได้ด้วย ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่า มีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาเป็นพิเศษสรุปได้ 4 ประการ คือ

1. ปัญหาที่ตั้งเพื่อการวิจัย การตั้งปัญหาหรือคำถามเพื่อการวิจัย นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะการวิจัยที่ดี ปัญหาที่ตั้งเพื่อหาคำตอบจะต้อง

1.1 มีความหมาย

1.2 มีความสำคัญ

1.3 วิจัยได้ตรงกับที่ต้องการวิจัย

ดังนั้น ในการตรวจผลการวิจัยเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีการศึกษานั้น ต้องวิเคราะห์ดูให้ชัดเจนว่าตัวแปรต่าง ๆ ที่กำหนดในการวิจัยคืออะไร ผู้วิจัยได้วิจัยตรงตามปัญหาที่ตั้งไว้หรือไม่ เป็นต้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ถ้าผู้วิจัยต้องการตั้งปัญหาขึ้นเพื่อเปรียบเทียบสื่อ เมื่อทดลองตัวแปรอิสระจะต้องอยู่ที่ความแตกต่างระหว่างสื่อ ตัวแปรตามเป็นเรื่องผลการเรียนรู้ นั่นคือ ตัวแปรทางด้านสื่อจะต้องให้เป็นตัวคงที่ทั้งสองกลุ่มทดลอง

2. การออกแบบการวิจัย มีการวิจัยสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาไม่น้อย ที่ทำในลักษณะการทดลอง การออกแบบการทดลอง ในเรื่องของการเปรียบเทียบสื่อ่นั้นมีหลายอย่าง แต่โดยปกติที่นิยมกันมักเป็นการเปรียบเทียบระหว่างการนำสื่อการสอนอย่างหนึ่ง มาผนวกเข้ากับการสอนแบบเดิมแล้วทดลองว่าผลการเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นจากการเรียนตามวิธีปกติหรือไม่ อย่างไรก็ตามการออกแบบการวิจัยเปรียบเทียบผลของสื่อ นั้น มีสิ่งที่จะต้องพิจารณาประกอบอยู่มาก เพราะอาจมีตัวแปรอื่น ๆ มาทำให้ผลการวิจัยไม่ตรงกับปัญหาที่ต้องการค้นหาคำตอบก็ได้

3. ตัวแปรและการควบคุมตัวแปร ในการวิจัยนั้นการศึกษาและการทำความเข้าใจในเรื่องตัวแปรเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน “สื่อ” อาจถือว่าเป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งจะต้องระมัดระวังให้มาก ไม่เช่นนั้นแล้วแทนที่จะเป็นการวิจัยสื่อ ก็อาจเป็นการวิจัยสารไปก็ได้ ความเป็นตัวแปรอิสระของสื่อมีจุดอ่อนที่สำคัญ คือ สื่อไม่ได้มีเพียงมิติเดียว ดังนั้น ตัวส่งผลต่อตัวแปรตามนั้น อาจเป็นมิติใด ๆ หลาย ๆ มิติที่รวมกันอยู่ในตัวสื่อนั้นก็ ได้ หากผู้วิจัยไม่ได้กำหนดตัวแปรอย่างชัดเจน ผลการวิจัยอาจผิดพลาดได้ง่าย ในการวิจัยสื่อนอกจากจะคำนึงถึงตัวแปรอิสระแล้ว ตัวแปรอีกตัวอย่างหนึ่งที่ต้องเข้าใจและควบคุมให้เหมาะสม ก็คือ ตัวแปรตาม ตัวแปรตามมักเป็นผลการเรียนรู้ที่วัดออกมาเป็นคะแนน จากการทดสอบภายหลังการเรียนจากสื่อ นั้น ๆ ตัวแปรสุดท้ายที่จะต้องพิจารณาประกอบในการวิจัย คือ ตัวแปรเกิน หรือตัวแปรที่อาจส่งผลต่อตัวแปรตามได้ โดยที่ไม่ได้อยู่ในการควบคุมของผู้วิจัย ในบางครั้งผลการวิจัยที่ออกมา ซึ่งผู้วิจัยเข้าใจว่าเป็นผลมาจากตัวแปรอิสระที่กำหนดไว้ แท้จริงอาจจะเกิดจากตัวแปรอื่นที่ไม่ใช่ตัวแปรอิสระก็ได้

4. สภาวะ สถานการณ์และเงื่อนไขในการวิจัย ในการวิจัยสื่อและเทคโนโลยีการศึกษานั้นบางครั้ง ต้องยอมรับว่าการใช้สื่อบางอย่าง อาจจะทำให้ผิดธรรมชาติเฉพาะตัวของมัน เพื่อควบคุมให้เกิดความคงที่

ในบางกรณี ผู้วิจัยจะต้องควบคุมและทำให้มีความมั่นใจอย่างเต็มที่โดยเฉพาะในเรื่อง

4.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การให้คำนิยามของสภาวะ หรือสถานการณ์ หรือเงื่อนไขของการวิจัยทดลอง

4.3 ความไม่เหมาะสมกันระหว่างสื่อกับสภาวะที่ใช้เปรียบเทียบ

การวิเคราะห์งานวิจัยเป็นวิธีหนึ่งในการตรวจสอบ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย นับตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จุดมุ่งหมายการวิจัยจนถึงการวิเคราะห์ การเขียนรายงานการวิจัย จะทำให้ผู้วิจัยเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างชัดเจนและผู้อ่านงานวิจัยเข้าใจประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในงานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย

ปัจจุบันมีงานวิจัยเป็นจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน โดยใช้วิธีการวิจัยและกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ กัน ผลการวิจัยที่ได้มีทั้งสอดคล้องและขัดแย้งกัน เป็นผลให้ผู้ที่ใช้ผลการวิจัย หรือผู้ที่ต้องการทำการวิจัยต่อเกิดความสับสน ไม่สามารถหาข้อยุติหรือข้อค้นพบของปัญหานั้น ๆ ได้ ดังนั้น นักวิจัยจึงพยายามคิดหาวิธีการที่เหมาะสม เพื่อหาข้อสรุปจากงานวิจัยเหล่านั้น และพยายามพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ให้มีระบบ มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้ผลการสังเคราะห์งานวิจัยนั้น ๆ ถูกต้องมากขึ้น

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2531 : 1) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์ ไว้ว่า การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง การนำส่วนย่อยมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดสิ่งใหม่ขึ้น เช่น การบรรยายความรู้สึก โดยการนำคำต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน หรือการทำงานบางอย่างจนเกิดผลโดยมาจากการประชุมระดมสมองหรือการสร้างทฤษฎีใหม่ โดยการเชื่อมโยงทฤษฎีเก่าเข้าด้วยกัน เป็นต้น

ไพศาล หวังพานิช (2531 : 366) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์ ไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Synthesis of Research) หมายถึง วิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริงจากงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับงานวิจัยนั้น ๆ หรือเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติของปัญหาการวิจัยนั้น ๆ

การสังเคราะห์งานวิจัยทำได้ 2 ลักษณะ ลักษณะแรก เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อเป็นความรู้ขั้นพื้นฐาน

ในการออกแบบการวิจัยและกำหนดสมมติฐาน ลักษณะที่สอง เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อมวลมนุษยและสังคม การวิจัยแบบสังเคราะห์งานวิจัยต่างกับการวิจัยทั่วไป ที่ลักษณะข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลสำหรับการวิจัยแบบสังเคราะห์งานวิจัย คือ งานวิจัยจำนวนหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน และก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะต้องสร้างดัชนีมาตรฐานงานวิจัยแต่ละเรื่อง เพื่อปรับปรุงงานวิจัยเหล่านั้นให้มีหน่วยเดียวกัน แล้วจึงวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ดัชนีมาตรฐานเหล่านั้นเพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือข้อค้นพบสำหรับประชากรทุกกลุ่ม

1. ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นวิธีการวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับงานวิจัยปัญหานั้น ๆ การสังเคราะห์งานวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดปัญหาการวิจัย การสังเคราะห์งานวิจัย เริ่มจากการมีปัญหาการวิจัยซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำการวิจัยแล้วเป็นจำนวนมาก และเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบที่แน่ชัด

1.2 วิเคราะห์และนิยามปัญหาการวิจัย ทำการวิเคราะห์และนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เพื่อหาความรู้พื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

1.3 การเสาะค้นและคัดเลือกงานวิจัย ผู้วิจัยจะต้องเสาะแสวงหางานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัยที่กำหนดไว้ และทำการศึกษางานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ทำการคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพตรง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาทำการศึกษา

1.4 รวบรวมผลงานวิจัย ผู้วิจัยต้องรวบรวมรายละเอียดและผลการวิจัยของงานวิจัยด้วยความระมัดระวัง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้และครบถ้วนสมบูรณ์ ข้อมูลที่รวบรวมได้จะประกอบไปด้วย ผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด

1.5 วิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป ที่เป็นข้อยุติของปัญหาการวิจัยนั้น ๆ และทดสอบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่

1.6 เขียนรายงานการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป คือ เสนอถึงวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนอย่างละเอียด พร้อมทั้งข้อค้นพบโดยใช้ภาษาถูกต้องและชัดเจน

2. วิธีการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ผู้วิเคราะห์มีผลการวิจัยจากประชากรหลายกลุ่มเป็นข้อมูล ลักษณะของข้อมูล นอกจากจะมีเกณฑ์การวัดตัวแปร และวิธีการวิจัยแบบต่าง ๆ คละกันแล้ว ผลการวิจัยบางส่วนขัดแย้งกัน และบางส่วนสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ในการสรุป

ผลการวิจัยของปัญหาการวิจัยนั้น ๆ ดังนั้น การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยอย่างมีระบบ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้ผลสรุปรวมที่ถูกต้อง วิธีการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย มีดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นการบรรยายสรุปผลการสังเคราะห์ผลการวิจัย โดยผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ผู้วิจัยจะต้องบรรยายสรุปด้วยความเที่ยงตรงไม่ลำเอียง การวิเคราะห์เชิงคุณภาพนี้ เป็นวิธีการที่นักวิจัยเชิงคุณภาพโดยเฉพาะนักวิจัยเชิงประวัติศาสตร์และมนุษยวิทยา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ส่วนนักวิจัยทั่วไปนิยมใช้ในการรายงานเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการที่มีระบบ ใช้ความรู้ หลักการและระเบียบวิธีการทางสถิติวิเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นข้อยุติในปัญหาการวิจัยนั้น ๆ งานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์ต้องเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ โดยเสนอผลการวิจัยในรูปค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ รวมทั้งค่าสถิติที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน และระดับนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยจะเน้นที่การสร้างดัชนีมาตรฐานจากผลการวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วจึงศึกษาการกระจายของดัชนี ทดสอบสมมติฐาน และประมาณค่าพารามิเตอร์ดัชนีมาตรฐาน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงโดยสรุปเกี่ยวกับปัญหาการวิจัย การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย มีหลายวิธี เช่น

2.2.1 วิธีนับแบบดั้งเดิม (Conventional Vote – Counting Method) เป็นวิธีสังเคราะห์ผลการวิจัยด้วยการนับ โดยแบ่งกลุ่มงานวิจัยตามผลการทดสอบสมมติฐานและค่าดัชนีมาตรฐานออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติและค่าดัชนีมาตรฐานเป็นบวก กลุ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติและค่าดัชนีมาตรฐานเป็นลบ และกลุ่มที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแล้วทำการนับความถี่ของงานวิจัยแต่ละกลุ่ม สรุปและแปลผลการสังเคราะห์ตามลักษณะของงานวิจัยกลุ่มที่มีความถี่สูงสุด จุดอ่อนของวิธีวิเคราะห์แบบนี้ก็คือ งานวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มักจะให้ผลการวิจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง ๆ ที่มีขนาดผล หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำ

2.2.2 วิธีทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลรวม (Test for Statistical of Combined Results) เป็นวิธีการสังเคราะห์ผลการวิจัย โดยการสังเคราะห์ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติ แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลการสังเคราะห์ เนื่องจากค่าความน่าจะเป็น เป็นตัวแปรต่อเนื่องมีค่าตั้งแต่ 0 - 1 ไม่มีหน่วย และมีการแจกแจงคงที่ ไม่ว่างานวิจัยนั้นจะใช้สถิติใดในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสามารถสังเคราะห์และทดสอบค่าความน่าจะเป็นเหล่านั้นได้

ด้วยวิธีการทางสถิติ จุดอ่อนของวิธีวิเคราะห์แบบนี้ ก็คือ ไม่สามารถประมาณค่าขนาดผลของตัวแปรจัดกระทำหรือหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้

2.2.3 วิธีสังเคราะห์ค่าประมาณดัชนีมาตรฐาน (Synthesis of Estimated Standardized Index) วิธีนี้ผู้วิจัยจะต้องประมาณค่าขนาดผลหรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันเป็นดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วจึงสังเคราะห์ค่าประมาณดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยทั้งหมดเข้าด้วยกัน วิธีวิเคราะห์แบบนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ การวิเคราะห์เมต้า ” (Meta – Analysis) หรือการวิเคราะห์อภิมาน ซึ่งเป็นวิธีที่มีระบบให้ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่ถูกต้องเชื่อถือได้และเป็นประโยชน์มากที่สุด

การวิเคราะห์เมต้าของงานวิจัย (Meta – Analysis of Research) เป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้สังเคราะห์ผลการวิจัยจากงานวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมของงานวิจัยนั้น ๆ การวิเคราะห์เมต้ามีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- . การวิเคราะห์เมต้า เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบ

- . เป็นการหาผลสรุปรวมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทราบถึงขนาดผล (Effect Size) ของตัวแปรจัดกระทำหรือตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามเป็นปริมาณเท่าใด

- . เป็นการพิจารณาตัดสินคุณภาพงานวิจัยภาวะหลัง (Posteriori Matter) การวิเคราะห์เมต้าเป็นการวิจัยงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน ผู้วิจัยต้องศึกษางานวิจัยทุกเรื่องที่เป็นกลุ่มตัวอย่างฉบับที่กข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เนื้อหา ตลอดจนถึงวิธีการวิจัย วิธีการนี้มีการนำคุณลักษณะที่เกี่ยวกับคุณภาพของงานวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ด้วย นั่นก็คือ อิทธิพลของคุณภาพงานวิจัยที่มีต่อผลการวิจัยจะถูกพิจารณาเป็นภาวะหลัง

การวิเคราะห์เมต้า เป็นวิธีการค้นหาสาระสำคัญของผลการวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน วิธีการศึกษาค้นคว้ากระทำอย่างเป็นระบบ และผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าสามารถตรวจสอบได้ด้วยดัชนีเชิงปริมาณ (Quantitative Index) ซึ่งพิจารณาจากพารามิเตอร์ขนาดผล เป็นดัชนีสำหรับการวิจัยเชิงทดลองมีค่าเท่าใด หรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งเป็นดัชนีสำหรับการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มีค่าเท่าใด โดยประมาณค่าพารามิเตอร์จากค่าสถิติที่ได้จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง ค่าสถิติแต่ละค่าที่ได้ เป็นดัชนีมาตรฐานที่ผู้วิจัยใช้เป็นตัวแปรเกณฑ์ในการวิเคราะห์เมต้า ถ้าเป็นการวิจัยเชิงทดลองตัวแปรเกณฑ์ ก็คือ ขนาดผลของตัวแปรจัดกระทำ ถ้าเป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ตัวแปรเกณฑ์ ก็คือ ขนาดผลของตัวแปรทำนาย และใช้วิธีการทางสถิติศึกษาลักษณะการกระจายของค่าสถิติของตัวแปร

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล (Techniques of Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์เมตาด้านนี้ ใช้งานวิจัยแต่ละเรื่องเป็นหน่วยการวิเคราะห์ หากค่าเฉลี่ยของขนาดผลของตัวแปรอิสระ ที่มีต่อตัวแปรตาม มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ส่วนค่าความแปรปรวนของขนาดผล จะบอกให้ทราบว่าขนาดผลของงานวิจัยแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์เพื่ออธิบายความแปรปรวนของขนาดผลใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) โดยมีตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยเป็นตัวแปรอิสระ และขนาดผลเป็นตัวแปรตาม เพื่ออธิบายว่าตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยใด อธิบายความแปรปรวนของขนาดผลมากน้อยเพียงใด

การวิเคราะห์เมตาด้า เป็นวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบ โดยคำนวณค่าขนาดผลจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วใช้วิธีการทางสถิติสรุปอ้างผลไปสู่ประชากร การวิเคราะห์เมตาด้าให้ความสำคัญกับขนาดผลของตัวแปรจัดกระทำ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่แท้จริงของการวิจัยเชิงทดลอง มากกว่าการให้ความสำคัญที่ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้วิธีการนี้มีอำนาจในการทดสอบสูงกว่าการสังเคราะห์งานวิจัยวิธีอื่น ๆ และที่สำคัญคือ การวิเคราะห์เมตาด้าสามารถตรวจสอบความเชื่อมั่นของผลการทดลองได้ภายในตัวเอง ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของงานวิจัยและได้ข้อสรุปที่เป็นความรู้ใหม่จากงานวิจัยเดิม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรีสว่าง กริชพิทยาวุธ (2507 : 29 -30) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของนิสิต นักศึกษาในประเทศไทย พ.ศ. 2502 - 2506 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 143 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ พบว่า คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามากกว่านิสิต นักศึกษาระดับปริญญาโท และปี พ.ศ. 2506 นิสิต นักศึกษาสถาบันต่าง ๆ ทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2505 ซึ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเป็นนิสิต นักศึกษาหญิงมากกว่านิสิต นักศึกษาชาย วิทยานิพนธ์ทางการศึกษามีจำนวนหน้าอยู่ระหว่าง 61 - 90 หน้ามากที่สุด รองลงามีจำนวนหน้าระหว่าง 31 - 60 หน้า วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาส่วนใหญ่ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย รองลงมาคือ วิธีวิจัยเชิงทดลอง และเป็นวิทยานิพนธ์ในสาขามัธยมศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ สาขาบริหารการศึกษา

จารุณี เตียตระกูล (2507 : 26) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นสูงของประเทศไทย พ.ศ. 2502 - 2506 โดยทำการศึกษาวិเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 64 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ พบว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นสถาบันที่มีวิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์ โดยส่วนมากเป็นนักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาโททำวิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์มากกว่านิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี พ.ศ. 2505 เป็นที่นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทำวิทยานิพนธ์สาขาวิชาสังคมศาสตร์มากที่สุด ผู้ทำวิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์ เป็นนิสิต นักศึกษาชายมากกว่านิสิต นักศึกษาหญิง และวิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์มีจำนวนหน้าอยู่ระหว่าง 81 - 100 หน้า มากที่สุด

พัชรี คราประยูร (2513 : 46-47) ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิตของนิสิต นักศึกษา ในประเทศไทย ถึง ปี พ.ศ. 2511 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 136 เรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 13 เรื่อง วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร และสถาบันศึกษาเด็กระหว่างชาติ จำนวน 119 เรื่อง และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 24 เรื่อง รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 292 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ และค่าไคสแควร์ พบว่า วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต จำนวนสองในสามใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตจำนวนสองในสามเป็นการวิจัยประยุกต์ วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่าเทคนิคอื่น ๆ วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตส่วนใหญ่ใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล และเนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตเน้นหนักไปในสาขาจิตวิทยาและการแนะแนวมากกว่าสาขาวิชาการศึกษาอื่น ๆ

ภรณ์ ศิริโชติ (2521 : 126-129) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508 - 2519 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขามหาบัณฑิต บรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2508 - 2519 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 70 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย พบว่า

1. ผู้ทำวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นหญิง และวิทยานิพนธ์ที่ทำส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้แก้ปัญหาหรือปรับปรุงงาน

2. วิธีวิจัยเป็นแบบสำรวจ ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ขอบเขตของการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ ถ้าแบ่งตามเนื้อเรื่องและลักษณะงานห้องสมุด พบว่ามีขอบเขตเนื้อหาเรื่องภูมิหลัง และเรื่องบริการผู้อ่านจำนวนเท่ากัน และมีจำนวนมากที่สุด แต่ถ้าแบ่งตามประเภทห้องสมุดพบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนมากมีขอบเขตเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกัห้องสมุดประเภทใดประเภทหนึ่ง

4. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ส่วนมากมีลักษณะต่างๆ ครอบคลุมตามเนื้อเรื่องแบบการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี วิทยานิพนธ์ที่ได้คะแนนสูงสุด ได้คะแนน 97.92 เปอร์เซนต์

5. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มีเนื้อหาที่สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาบรรณารักษศาสตร์ได้ วิชาหน้าที่ต่อสังคมห้องสมุด เป็นวิชาที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุดที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่แม้จะไม่สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาใดโดยตรง แต่สามารถใช้ในฐานะเอกสารเพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

ชูระวี ชัยกิจไทย (2522 : 91-92) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 - 2520 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 105 เรื่อง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 14 เรื่อง รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 119 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ พบว่า เนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์มหบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทดลองทางพลศึกษา เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ใช้วิธีการทดลองช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ทำการศึกษาวิจัยกับนิสิต นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา และการทำวิทยานิพนธ์มหบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

พิมพ์ไผ่ ทองไพบูลย์ (2524 : 52-53) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์บัณฑิตของนิสิต หลักสูตร 2 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2517 - 2521 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์บัณฑิตของนิสิตหลักสูตร 2 ปี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 - 2521 ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 411 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ พบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ใช้

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สุ่มตัวอย่างประชากรแบบง่าย สามในสี่ของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา ใช้สถิติขั้นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ครึ่งหนึ่งของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพยาบาล และวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามีจำนวนหน้าอยู่ระหว่าง 31-50 หน้ามากที่สุด

พิชัย คลเสมอ (2527 : 40) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2506-2523 โดยทำการศึกษาวเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2506 - 2523 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 300 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ พบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษาส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาโสตทัศนศึกษาของสถาบันต่าง ๆ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวอย่างประชากรที่นำมาศึกษาวิจัยเป็นอาจารย์ ช่วงปีการศึกษา 2518 - 2520 เป็นช่วงที่มีการทำวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษามากที่สุด และวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาวิจัยกับประชากรหรือตัวอย่างประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

เพ็ญพิศ ประวิณวรกุล (2527 : 38-40) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2518 - 2526 โดยทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 120 เรื่อง สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 105 เรื่อง และวิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนวิทยาศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 12 เรื่อง รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 237 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ พบว่า

1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกันประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 25.74) เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีและเทคนิคการสอน และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร หนังสือเรียน และเรื่องเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนในปริมาณเท่า ๆ กัน

2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกันเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 56.12) เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

3. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ ของทุกสถาบันรวมกันส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.93) ไม่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบัน ก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้น วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

4. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกันส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.08) ศึกษาวิจัยกับตัวอย่างประชากร และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบัน ก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกันเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 40.92) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบผสม

6. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกัน มากกว่าครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 53.59) ศึกษาวิจัยกับตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

7. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกันส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.95) เกี่ยวข้องกับระดับมัธยมศึกษา และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

8. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกันเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.41) ศึกษาวิจัยในสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่ง และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบัน ก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

9. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกัน เกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 42.19) ใช้แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.99) มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ โดยการหาค่าความยาก อำนาจจำแนก ความเที่ยงและความตรง เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

10. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.94) ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน

11. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ของทุกสถาบันรวมกัน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.02) ใช้สถิติทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล และเมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นสถาบันก็ได้ผลทำนองเดียวกัน ยกเว้นวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่ใช้สถิติขั้นสูงเพียงอย่างเดียว ในปริมาณเท่า ๆ กัน ใช้สถิติทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงรวมกัน

ภัทรา พรประศาสน์สุข (2524 : 57-59) ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2486 - 2520 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 10 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเภสัชศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 2,638 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์และค่าไคสแควร์ พบว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ทำวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตเป็นจำนวนมากที่สุด ปี พ.ศ. 2519 มีวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตจำนวนมากที่สุด วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตส่วนใหญ่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการค้นคว้าจากเอกสาร วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นโครงการเดี่ยวขนาดเล็กและไม่ได้รับทุนอุดหนุน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ได้เกรด B หรือ Good และการกระจายของเกรดไม่เป็นโค้งปกติที่ระดับนัยสำคัญ .001 ตามในสี่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตเป็นอาจารย์ในแผนกวิชา และผู้ทำวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นหญิง และประกอบอาชีพระหว่างทำวิทยานิพนธ์

สุรเดช พันธุ์วิเศษ (2531 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียนในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2519 - 2529 โดยทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2519 - 2529 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ทำวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนมากมีอาชีพรับราชการครู หรืออาจารย์ ประกอบอาชีพส่วนตัวหรือทำงานองค์การเอกชนน้อยที่สุด และไม่มีใครทำงานรัฐวิสาหกิจ
2. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ เป็นการวิจัยเชิงบรรยายที่มีลักษณะเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนมากที่สุด เนื้อเรื่องเกี่ยวกับปรัชญา คุณธรรม นโยบายนโยบาย และแผน น้อยที่สุด
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุด คือ แบบสอบถาม
4. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุด คือ ค่าความถี่ ร้อยละ และอัตราส่วน ในสถิติภาคบรรยาย ใช้ค่าที่หรือค่าชี้ ในสถิติภาคสรุปอ้างอิง
5. ประชากรที่ใช้มากที่สุด คือ กลุ่มผู้เรียน ผู้ร่วมโครงการหรือกิจกรรม
6. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ทำการวิจัยในเขตกรุงเทพมหานคร

บุญชม ศรีสะอาด (2535 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์งานวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล โดยทำการวิเคราะห์งานวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล ทำการจัดกลุ่มและประเภทของงานวิจัยในกลุ่มนั้น เน้นให้ได้สาระที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาและผู้ที่ต้องการแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการศึกษา โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์จากวิทยานิพนธ์และปริญญาานิพนธ์ จำนวน 648 เรื่อง และจาก Dissertation Abstract International จำนวน 420 เรื่อง ผลการวิเคราะห์พบว่า

งานวิจัยทางการวัดผลและประเมินผลเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัด
2. การสร้างแบบทดสอบโดยใช้เทคโนโลยีการเขียนข้อสอบ
3. การวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบ แบบทดสอบ และเทคนิคการวัด
4. การวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาทางการวัดผล
5. การวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ
6. การศึกษาผลของตัวแปรทางการวัดผล
7. การวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์หรือเทคนิค
8. การศึกษาตัวแปรทางการเรียนการสอน
9. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
10. การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่
11. การประเมินโครงการและหลักสูตร
12. การศึกษากระบวนการ สภาพและปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

จากงานวิจัยที่ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยที่กล่าวมา จะเห็นว่าเป็นการวิเคราะห์ที่จำแนกตามผู้วิจัย องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ลักษณะทางกายภาพ และวิธีการวิจัยอื่น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2536 : 107-123) ได้วิจัย เรื่อง สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย โดยมุ่งศึกษาเฉพาะการวิจัยของหน่วยงานของรัฐ 95 หน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาและมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2529 - 2533 เป็นหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และหน่วยงานสังกัดสถาบันอุดมศึกษา (30, 19 และ 46 หน่วยงาน ตามลำดับ) รวบรวมข้อมูลโดยให้ตอบแบบสำรวจ และสัมภาษณ์วิเคราะห์ หรือสังเคราะห์ข้อมูล โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ พบว่า

1. ลักษณะงานที่ศึกษาของหน่วยงานส่วนกลางส่วนใหญ่ เป็นการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นหน่วยงานส่วนภูมิภาคส่วนใหญ่ดำเนินการวิจัยเอง และหน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จัดสรรทุนให้บุคลากรทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานทำวิจัย

2. หน่วยงานส่วนกลางและสถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยทางการศึกษามากที่สุด ในปี 2530 ทั้งหน่วยงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่วิจัยเกี่ยวกับระดับประถมศึกษาเนื้อหา งานวิจัยของหน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา

3. หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่วนใหญ่มีการวางแผนการวิจัยทั้งแผนระยะยาว และระยะสั้น หน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นแผนระยะสั้นปีต่อปี

4. หัวข้องานวิจัยของหน่วยงานส่วนกลาง และหน่วยงานส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่ได้จากการประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นเพื่อหาประเด็นปัญหาที่จะวิจัย และจากการเสนอผู้บังคับบัญชา ให้พิจารณา ส่วนในระดับอุดมศึกษาหัวข้อวิจัยส่วนใหญ่ได้จากอาจารย์และข้าราชการในหน่วยงานคิดหัวข้อเสนอทุนทำวิจัยตามความสนใจส่วนตัว

5. หน่วยงานทั้ง 3 ประเภทส่วนใหญ่ มีการบริหารโครงการวิจัยในรูปแบบเป็นคณะกรรมการ และส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับที่ปรึกษา

6. หน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ดำเนินงานวิจัยโดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด รองลงไป คือ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และวิธีวิจัยเชิงทดลอง

7. หน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ส่วนใหญ่จะทำงานเป็นคณะ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านบุคลากรขาดทั้งปริมาณและคุณภาพ

8. หน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ส่วนใหญ่ได้งบประมาณจากเงินงบประมาณแผ่นดินมาใช้ในการดำเนินงานวิจัย

9. หน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ส่วนใหญ่ใช้วิธีเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยพิมพ์เป็นรูปเล่มเผยแพร่ไปยังหน่วยงานต่างๆ รองลงมา ได้แก่ วิธีพิมพ์ลงวารสารหรือจุลสาร

10. หน่วยงานส่วนกลางส่วนใหญ่จะมีการพิจารณาคุณภาพงานวิจัย โดยหน่วยงานแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคุณภาพงาน

11. หน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ส่วนใหญ่ได้มีการนำผลการวิจัยทางการศึกษาไปใช้ในการวางแผน จัดทำนโยบาย และปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

12. ผู้บริหารของหน่วยงานทั้ง 3 ประเภท มีความเห็นตรงกันในเรื่องอุปสรรคในการนำผลงานวิจัยไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยฝ่ายวิจัยและพัฒนา กองนโยบายและแผน (2538 : 5 - 15) ได้วิจัยเรื่อง สรุปและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2526 - 2536 จำนวน 227 เรื่อง จำแนกเป็นวิทยานิพนธ์ หรือปริญญาโท จำนวน 205 เรื่อง ระดับปริญญาเอก จำนวน 4 เรื่อง และรายงานการวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ 18 เรื่อง สรุปผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชน ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน จำนวน 227 เรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญา-
นิพนธ์ และรายงานการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมากที่สุด (ร้อยละ
93.39) รองลงมา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
(ร้อยละ 3.08) โดยมีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการวิจัยมากที่สุด (ร้อยละ 31.28)
รองลงมา ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระ
บัง และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ร้อยละ 22.03 , 10, 13 และ 8.81 ตามลำดับ)

2. จากการวิเคราะห์งานวิจัยโดยจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า โรงเรียน
ประเภทสามัญศึกษาได้รับการวิจัยมากที่สุด (ร้อยละ 74.01) รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนประเภท
อาชีวศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน (ร้อยละ 20.26 และ 3.52 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีงาน
วิจัยที่เป็นภาพรวม คือ ไม่จำแนกประเภทโรงเรียนอีกจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 2.20)

3. จากการวิเคราะห์งานวิจัยโดยจำแนกตามเรื่องที่ทำกรวิจัย พบว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
การบริหารวิชาการมากที่สุด(ร้อยละ 39.21)รองลงมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน การบริหารโรงเรียน
การบริหารบุคลากรและนโยบาย (ร้อยละ 17.18 , 16.30, 16.30 และ 11.01 ตามลำดับ)

4. จากการวิเคราะห์งานวิจัยโดยจำแนกตามระเบียบวิธีวิจัยพบว่า เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย
มากที่สุด (ร้อยละ 81.50) รองลงมาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยเชิง
ประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 13.22, 3.08 และ 2.20 ตามลำดับ)

5. จากการวิเคราะห์งานวิจัยโดยจำแนกตามวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า
วิธีการและเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้มากที่สุด คือ แบบสอบถาม (ร้อยละ 44.05) รองลงมา คือ มาตรฐาน
ส่วนประมาณค่า แบบทดสอบ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และการค้นคว้าเอกสาร
(ร้อยละ 25.55, 17.62, 4.85, 4.41, 1.76 และ 1.76 ตามลำดับ)

พนิต เข็มทอง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สารงานวิจัยทางการศึกษา เพื่อ
อาชีพ : บทวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยศึกษา จากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการศึกษา
เพื่ออาชีพ ระหว่างปี 2510 - 2534 จำนวน 78 เรื่อง ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ลักษณะวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นงาน
วิจัยเฉพาะจุด ไม่มีความต่อเนื่อง หัวข้อวิจัยมักเป็นความสนใจส่วนตัว หัวข้อวิจัยที่พบมากที่สุด
เป็นเรื่องการสำรวจค่านิยม เจตคติที่มีต่ออาชีพ แบบการวิจัยที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ คือ การวิจัยเชิง
สำรวจ งานวิจัยวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ไม่มีกรอบทางทฤษฎีที่ชัดเจน

สาระจากการสังเคราะห์งานวิจัย สามารถแยกประเด็นหลักออกเป็น 6 ประเด็นใหญ่ คือ
ความสนใจ ค่านิยม เจตคติที่มีต่ออาชีพ การเลือกอาชีพ อาชีพอิสระ การแนะแนวอาชีพ การจัด
การเรียนการสอนวิชาอาชีพ และโครงการพิเศษของการศึกษาสายอาชีพ

ข้อเสนอแนะซึ่งได้จากผลการวิจัย ได้แก่ ให้มีการประสานงานกันระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ของทุกมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยกำหนด keyword และร่วมกันจัดทำโครงการวิจัยแม่บทในเรื่องการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยเน้นรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ตลอดจนให้มีการแลกเปลี่ยนบทความวิทยานิพนธ์อย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่า มีทั้งนักวิจัย นักการศึกษา ตลอดจนสถาบันศึกษาต่าง ๆ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยเป็นจำนวนมากและทำอย่างต่อเนื่อง นับว่างานวิจัยลักษณะนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนนโยบายหรือกำหนดทิศทางการวิจัยในด้านต่าง ๆ โดยเป็นการศึกษารายละเอียดในประเด็นของการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย ซึ่งประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้สามารถที่จะวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นข้อมูลที่เป็นเอกภาพ บ่งชี้ถึงสภาพการวิจัยและนำไปสู่การกำหนดทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสารงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547 มุ่งศึกษา และวิเคราะห์ ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา ทางด้านการศึกษาเกษตร ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ในปี พ.ศ. 2539 - 2547 ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา คือ วิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา ทางด้านการศึกษาเกษตร ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปี พ.ศ. 2539 – 2547 จำนวน 92 เรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสรุปผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ และแบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จัดทำเป็น แบบสรุปผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการสรุปวิทยานิพนธ์ในแต่ละเรื่อง

1.2 จัดทำแบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการลงบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ในแต่ละเรื่อง

2. ลักษณะของเครื่องมือ

แบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่ง ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยว

กับงานวิจัย ได้แก่ ชื่อเรื่อง ความซ้ำซ้อนของงานวิจัย ประเภทงานวิจัย ระดับการศึกษาของงานวิจัย วัตถุประสงค์ สมมติฐาน ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิด ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ลักษณะประชากร/กลุ่มตัวอย่าง แหล่งประชากร/กลุ่มตัวอย่าง การคัดเลือกประชากร/ การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติที่ใช้ ผลการวิจัย รูปแบบการนำเสนอผลการวิจัย การอภิปราย การสรุปผล และข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ โดยขอยืมจากห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใช้รายชื่อวิทยานิพนธ์และรายชื่อนักศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์จากหนังสือ ทำเนียบผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2539 - 2547 ได้วิทยานิพนธ์ตามที่กำหนดขอบเขตไว้ จำนวน 92 เรื่อง โดยแบ่งลักษณะของวิทยานิพนธ์เป็น 12 กลุ่มเรื่อง คือ ครู-อาจารย์ นักเรียน-นักศึกษา การจัดการเรียนการสอน การบริการชุมชน สื่อการเรียนการสอน การฝึกงาน งานฟาร์ม การศึกษาต่อ-การฝึกอบรม การนิเทศการสอน ความสัมพันธ์กับชุมชน การเปลี่ยนแปลงตัวผู้บริหาร และการเกษตร

2. อ่านและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์แต่ละเรื่อง แล้วสรุปข้อมูลลงในแบบสรุปผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์แต่ละเรื่อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลของวิทยานิพนธ์ต่อไป

3. อ่านและวิเคราะห์ แบบสรุปผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ แต่ละเรื่อง แล้วบันทึกผลการวิเคราะห์ลงใน แบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของผลการบันทึกแต่ละเรื่อง โดยการอ่านทบทวน และตรวจทานการบันทึกให้ถูกต้อง และตรวจสอบความเชื่อมั่นของผลการบันทึกแต่ละเรื่อง โดยการตรวจสอบความสอดคล้องตรงกันระหว่างผู้วิเคราะห์ 2 คน

5. สังเคราะห์วิทยานิพนธ์โดยภาพรวมของแต่ละกลุ่มเรื่องที่ทำวิจัย จากข้อมูลที่ได้จากแบบสรุปผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

นำผลการบันทึกข้อมูล ทั้ง 92 เรื่อง มาวิเคราะห์ในภาพรวมทั้งหมด ตามส่วนประกอบที่กำหนด โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for windows วิเคราะห์หาความถี่ ค่าร้อยละ ของลักษณะต่าง ๆ ในแต่ละส่วนประกอบ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสารงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษามัธยมศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีพ.ศ. 2539-2547 มุ่งศึกษาเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร เฉพาะวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตร ในปี พ.ศ. 2539 – 2547 จำนวน 92 เรื่อง ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	52	56.52
หญิง	40	43.48
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	49	53.26
31-40 ปี	20	21.74
41-50 ปี	21	22.83
มากกว่า 50 ปี	2	2.17
อายุน้อยที่สุด 24 ปี		
อายุมากที่สุด 53 ปี		
อายุเฉลี่ย 33.13 ปี		
การศึกษาระดับปริญญาตรี		
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร	59	64.13
สาขาวิชาเกษตร	30	32.60
สาขาวิชาการสอน	1	1.09
สาขาวิชารัฐศาสตร์	1	1.09

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
ไม่ระบุสาขาวิชา	1	1.09
อาชีพ		
รับราชการ	52	56.52
ลูกจ้าง	13	14.13
พนักงานบริษัท	2	2.17
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	25	27.18
ตำแหน่ง		
อาจารย์ในระดับประถมศึกษา	9	9.78
อาจารย์ในระดับมัธยมศึกษา	16	17.39
อาจารย์ในระดับอาชีวศึกษา	9	9.78
อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา	5	5.44
ผู้บริหารในระดับประถมศึกษา	4	4.35
ผู้บริหารในระดับมัธยมศึกษา	1	1.09
ผู้บริหารในระดับอาชีวศึกษา	1	1.09
เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน	2	2.17
สัตวแพทย์	2	2.17
นักวิชาการเกษตร	2	2.17
พนักงาน	2	2.17
เจ้าหน้าที่บริหารงาน	1	1.09
ลูกจ้าง	13	14.13
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	25	27.18

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนมากเป็นเพศชาย (ร้อยละ 56.52) เกินกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อยมีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ร้อยละ 53.26) รองลงมาอายุ 41-50 ปี และอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 22.83 และ 21.74) ตามลำดับ อายุน้อยที่สุด 24 ปี อายุมากที่สุด 53 ปี และอายุเฉลี่ย 33.13 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร (ร้อยละ 64.13) รองลงมาสาขาวิชาเกษตร (ร้อยละ 32.60) มีอาชีพรับราชการมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ

56.52) รองลงมาเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 14.13) และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 27.18) ตำแหน่งของผู้วิจัยเป็นอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด(ร้อยละ 17.39) รองลงมาเป็นอาจารย์ในระดับประถมศึกษา และในระดับอาชีวศึกษาจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 9.78)

ตารางที่ 2 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามปีที่เสร็จสิ้นการทำวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
พ.ศ. 2539	3	3.26
พ.ศ. 2540	6	6.52
พ.ศ. 2541	8	8.69
พ.ศ. 2542	14	15.22
พ.ศ. 2543	30	32.60
พ.ศ. 2544	14	15.22
พ.ศ. 2545	10	10.86
พ.ศ. 2546	2	2.17
พ.ศ. 2547	5	5.43

จากตารางที่ 2 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามปีที่เสร็จสิ้นการทำวิจัย พบว่าส่วนมากผู้วิจัยทำการวิจัยเสร็จสิ้นในปี พ.ศ. 2543 (ร้อยละ 32.60) รองลงมา พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2544 มีจำนวนงานวิจัยที่เสร็จสิ้นเท่ากัน (ร้อยละ 15.22) และพ.ศ. 2545 มีการวิจัยเสร็จสิ้น (ร้อยละ 10.86) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามกลุ่มเรื่องที่ทำวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	21	22.82
นักเรียน - นักศึกษา	20	21.74
การจัดการเรียนการสอน	18	19.56
การบริการชุมชน	11	11.96
สื่อการเรียนการสอน	7	7.61
การฝึกงาน	4	4.35
งานฟาร์ม	3	3.26
การศึกษาต่อ - การฝึกอบรม	3	3.26
การนิเทศการสอน	2	2.17
ความสัมพันธ์กับชุมชน	1	1.09
การเปลี่ยนแปลงตัวผู้บริหาร	1	1.09
การเกษตร	1	1.09

จากตารางที่ 3 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามกลุ่มเรื่องที่ทำการวิจัย พบว่ากลุ่มเรื่องที่ทำการวิจัยมากที่สุด คือ กลุ่มเรื่องเกี่ยวกับครู - อาจารย์ (ร้อยละ 22.82) รองลงมาเป็นกลุ่มเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน - นักศึกษา (ร้อยละ 21.74) กลุ่มเรื่องการจัดการเรียนการสอน (ร้อยละ 19.56) และกลุ่มเรื่องการบริการชุมชน (ร้อยละ 11.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามความซ้ำซ้อนของงานวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
เนื้อเรื่องใหม่ ไม่มีการวิจัยมาก่อน	90	97.82
เนื้อเรื่องซ้ำกับที่เคยวิจัยมาแล้ว แต่ต่างกันที่แหล่งที่อยู่ของประชากร	1	1.09
เนื้อเรื่องซ้ำกับที่เคยวิจัยมาแล้ว แต่ต่างกันที่ระดับการศึกษาของประชากร	1	1.09

จากตารางที่ 4 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามความซ้ำซ้อนของงานวิจัย พบว่าเกือบทั้งหมดของงานวิจัย เป็นเนื้อเรื่องใหม่ ไม่มีการวิจัยมาก่อน (ร้อยละ 97.82)

ตารางที่ 5 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของงานวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
การวิจัยเชิงสำรวจ	78	84.79
การวิจัยเชิงทดลอง	8	8.69
การวิจัยเชิงคุณภาพ	3	3.26
การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	3	3.26

จากตารางที่ 5 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของงานวิจัย พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (ร้อยละ 84.79) มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง เชิงคุณภาพ และเชิงสหสัมพันธ์ (ร้อยละ 8.69, 3.26 และ 3.26) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามระดับการศึกษา

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	19	20.65
มัธยมศึกษา	25	27.18
อาชีวศึกษา	16	17.39
อุดมศึกษา	19	20.65
การศึกษานอกระบบ	13	14.13

จากตารางที่ 6 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามระดับการศึกษา พบว่ามีการวิจัยในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 27.18) รองลงมามีการวิจัยในระดับประถมศึกษาและอุดมศึกษาเท่ากัน (ร้อยละ 20.65) ส่วนการวิจัยในระดับอาชีวศึกษา และการวิจัยการศึกษานอกระบบ (ร้อยละ 17.39 และร้อยละ 14.13) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามวัตถุประสงค์

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
การตอบคำถาม / แก้ปัญหา / นำไปใช้	73	79.35
การสร้างสื่อการเรียนการสอน	7	7.61
การศึกษาในเชิงวิเคราะห์ / สังเคราะห์	6	6.52
การศึกษาเชิงวิเคราะห์/สังเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา	6	6.52

จากตารางที่ 7 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามวัตถุประสงค์ พบว่าส่วนใหญ่แล้ววัตถุประสงค์ของการวิจัยจะเน้นในเรื่องการตอบคำถาม / แก้ปัญหา / นำไปใช้ (ร้อยละ 79.35) ส่วนวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างอื่น เช่น การสร้างสื่อการเรียนการสอน การศึกษาในเชิงวิเคราะห์ / สังเคราะห์ และการศึกษาเชิงวิเคราะห์ / สังเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (ร้อยละ 7.61, 6.52 และ 6.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐาน

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
มีสมมติฐาน	58	63.04
ไม่มีสมมติฐาน	34	36.96

จากตารางที่ 8 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสมมติฐาน พบว่างานวิจัยส่วนมากจะมีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย (ร้อยละ 63.04) ที่เหลือไม่มีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย (ร้อยละ 36.96)

ตารางที่ 9 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตของการวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
มีการบรรยายเชิงเนื้อหาและเชิงกลุ่มประชากร	43	46.75
มีการบรรยายเชิงกลุ่มประชากร	32	34.78
มีการบรรยายเชิงเนื้อหา	15	16.30
ไม่มีการบรรยาย	2	2.17

จากตารางที่ 9 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตของการวิจัย พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งของงานวิจัยมีการบรรยายเชิงเนื้อหาและเชิงกลุ่มประชากร (ร้อยละ 46.75) รองลงมา มีการบรรยายเชิงกลุ่มประชากร และมีการบรรยายเชิงเนื้อหา (ร้อยละ 34.78 และ 16.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
มีการสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด	38	41.30
มีการบรรยายและสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด	34	36.96
มีการบรรยาย เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด	19	20.65
ไม่มีการบรรยายหรือสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด	1	1.09

จากตารางที่ 10 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งมีการสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด (ร้อยละ 41.30) รองลงมา มีการบรรยายและสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด และมีการบรรยาย เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด (ร้อยละ 36.96 และ 20.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
ครู - อาจารย์	49	53.26
นิสิต - นักศึกษา	20	21.73
นักเรียน	19	20.65
ผู้บริหาร	14	15.22
เกษตรกร	11	11.95
เจ้าของธุรกิจต่าง ๆ	2	2.17
ผู้ปกครอง	1	1.09
ข้าราชการที่ไม่อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	1	1.09

จากตารางที่ 11 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการใช้ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 1 กลุ่ม โดยมากกว่าครึ่งหนึ่งของงานวิจัยศึกษาจากครู - อาจารย์ (ร้อยละ 53.26) รองลงมา ศึกษาจากนิสิต - นักศึกษา นักเรียน ผู้บริหาร และ เกษตรกร (ร้อยละ 21.73, 20.65, 15.22 และ 11.95) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามลักษณะประชากรที่ศึกษา

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง	45	48.91
ศึกษาจากประชากรทั้งหมด	43	46.74
ศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4	4.35

จากตารางที่ 12 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามลักษณะประชากรที่ศึกษา พบว่ามีการทำการวิจัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง และจากประชากรทั้งหมด เกือบจะเท่ากัน (ร้อยละ 48.91 และ 46.74) ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่ศึกษาจากทั้งประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 4.35)

ตารางที่ 13 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามแหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
เฉพาะจังหวัด	29	31.52
ภาคภูมิศาสตร์	18	19.57
เจาะจงสถานศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง	18	19.57
กรุงเทพมหานคร	9	9.78
เขตการศึกษา	9	9.78
ทั่วประเทศ	9	9.78

จากตารางที่ 13 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ ตามแหล่งที่อยู่ของประชากร หรือกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีการทำการวิจัยโดยศึกษาเฉพาะจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 31.52) รองลงมามีการศึกษาในระดับภาคภูมิศาสตร์ และเจาะจงสถานศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งเท่ากัน (ร้อยละ 19.57) มีการศึกษาในกรุงเทพมหานคร เขตการศึกษา และทั่วประเทศเท่ากัน (ร้อยละ 9.78)

ตารางที่ 14 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (N = 49)	ร้อยละ
แบบสุ่มอย่างง่าย	24	48.98
แบบแบ่งชั้น	12	24.49
แบบเฉพาะเจาะจง	7	14.29
แบบมีระบบ	3	6.12
แบบกำหนดโควตา	1	2.04
แบบใช้เกณฑ์ผู้วิจัย	1	2.04
แบบหลายขั้นตอน	1	2.04

จากตารางที่ 14 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยการสุ่มอย่างง่ายมากที่สุด (ร้อยละ 48.98) รองลงมา มีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และแบบเฉพาะเจาะจง (ร้อยละ 24.49 และ 14.29) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
แบบสอบถาม	74	80.43
แบบทดสอบ	12	13.04
แบบสัมภาษณ์	11	11.95
แบบสังเกต	2	2.17

จากตารางที่ 15 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล พบว่ามีการใช้เครื่องมือมากกว่า 1 ชนิด โดยส่วนใหญ่เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยคือแบบสอบถาม (ร้อยละ 80.43) รองลงมาคือ แบบทดสอบ และแบบสังเกต (ร้อยละ 13.04 และ 11.95) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย	83	90.22
ค่าสหสัมพันธ์โดยมีการทดสอบ และค่าไค-สแควร์	29	31.52
การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	21	22.83
ค่าความเชื่อมั่น	5	5.43
การวิเคราะห์ความแปรปรวน	2	2.17

จากตารางที่ 16 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ามีการใช้สถิติมากกว่า 1 อย่าง โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 90.22) รองลงมา คือ ค่าสหสัมพันธ์ โดยมีการทดสอบ และค่าไค-สแควร์ (ร้อยละ 31.52) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 22.83) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามผลการวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
การเสนอผลการวิจัย		
เสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ	88	95.65
เสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดบางข้อ	4	4.35
รูปแบบการนำเสนอผลการวิจัย		
บรรยาย	92	100.00
ตาราง	91	98.91
กราฟ หรือแผนภูมิ	3	3.26
รูปภาพ	1	1.09

จากตารางที่ 17 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามผลการวิจัย พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการเสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 95.65) สำหรับรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยมีมากกว่า 1 รูปแบบ ซึ่งงานวิจัยทั้งหมดมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยโดยการบรรยาย และเกือบทั้งหมดของงานวิจัย มีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ตาราง (ร้อยละ 98.91)

ตารางที่ 18 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการอภิปรายผล

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยอธิบายตามเหตุผล หรือ ยกประสบการณ์ประกอบ	82	89.13
เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยยกผลงานวิจัยที่ผ่านมา ประกอบ	56	60.86
เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยยกทฤษฎีประกอบ	6	6.52

จากตารางที่ 18 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการอภิปรายผล พบว่ามีการอภิปรายผลมากกว่า 1 รูปแบบ โดยส่วนใหญ่ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยมักจะเสนอข้อค้นพบ และแสดงความคิดเห็น โดยอธิบายตามเหตุผล หรือยกประสบการณ์ประกอบ (ร้อยละ 89.13) รองลงมา มีการอภิปรายผล โดยการเสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยยกผลงานวิจัยที่ผ่านมาประกอบ (ร้อยละ 60.86)

ตารางที่ 19 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการสรุปผลการวิจัย

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ	90	97.82
จากผลงานวิจัยและอภิปรายผล	47	51.09
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดบางข้อ	1	1.09

จากตารางที่ 19 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามการสรุปผลการวิจัย พบว่ามีการสรุปผลการวิจัยมากกว่า 1 รูปแบบ โดยงานวิจัยเกือบทั้งหมด มีการสรุปผลการวิจัย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 97.82) ประมาณครึ่งหนึ่งของงานวิจัยทั้งหมด มีการสรุปผลการวิจัยจากผลงานวิจัยและอภิปรายผล (ร้อยละ 51.09)

ตารางที่ 20 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอแนะ

รายการ	จำนวน (N = 92)	ร้อยละ
แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับปฏิบัติ	88	95.65
แนวทางการวิจัยต่อในแนวใหม่ หรือปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย	81	88.04
แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับนโยบาย	62	67.39
ชี้แนะจุดอ่อน หรือข้อจำกัดของการวิจัย	4	4.35

จากตารางที่ 20 แสดงการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอแนะ พบว่ามีข้อเสนอแนะมากกว่า 1 รูปแบบ ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะ โดยการให้แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับปฏิบัติ (ร้อยละ 95.65) รองลงมา มีข้อเสนอแนะโดยการให้แนวทางการวิจัยต่อในแนวใหม่ หรือปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย (ร้อยละ 88.04) และมีข้อเสนอแนะ โดยการให้แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับนโยบาย (ร้อยละ 67.39)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาภาระงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษามัธยมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547 มุ่งศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบ และวิธีการวิจัยวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษากเกษตร ในปี พ.ศ. 2539 – 2547 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 92 เรื่อง สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการวิจัยของวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษากเกษตร ในปี พ.ศ. 2539 – 2547

การศึกษาวิจัยเริ่มต้น โดยรวบรวมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษากเกษตรที่เสร็จสิ้นการวิจัยในปี พ.ศ. 2539 – 2547 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 92 เรื่อง มาจัดเป็นหมวดหมู่จำนวน 11 กลุ่มเรื่อง สร้างแบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ เป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย และส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย นำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for windows วิเคราะห์หา ความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย พบว่า ผู้วิจัยส่วนมากเป็นเพศชาย (ร้อยละ 56.52) เกินกว่าครึ่งเล็กน้อยมีอายุน้อยกว่า 31 ปี (ร้อยละ 53.26) รองลงมา มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ อายุ 41 – 50 ปี และอายุ 31 – 40 ปี (ร้อยละ 22.83 และ 21.74) ตามลำดับ ส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร (ร้อยละ 64.13) รองลงมา สาขาวิชาเกษตร (ร้อยละ 32.60) มีอาชีพรับราชการมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.52) ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 27.18) โดยประมาณหนึ่งในห้าของผู้วิจัยมีตำแหน่งเป็นอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 17.39)

ผู้วิจัยส่วนมากทำการวิจัยเสร็จสิ้นในปี พ.ศ. 2543 (ร้อยละ 32.60) รองลงมา พ.ศ. 2542 และพ.ศ. 2544 มีจำนวนงานวิจัยที่เสร็จสิ้นเท่ากัน (ร้อยละ 15.22)

กลุ่มเรื่องที่ทำกรวิจัยมากที่สุด คือ กลุ่มเรื่องเกี่ยวกับครู – อาจารย์ (ร้อยละ 22.82) รองลงมา เป็นกลุ่มเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน – นักศึกษา (ร้อยละ 21.74) และกลุ่มเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน (ร้อยละ 19.56)

วิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมดเป็นเนื้อเรื่องใหม่ ไม่มีการวิจัยมาก่อน (ร้อยละ 97.82) ส่วนใหญ่ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (ร้อยละ 84.79) มีการวิจัยในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 27.18) รองลงมามีการวิจัยในระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษาเท่ากัน (ร้อยละ 20.65)

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยเน้นเรื่องการตอบคำถาม/แก้ ปัญหา/นำไปใช้ (ร้อยละ 79.35) งานวิจัยส่วนมากจะมีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย (ร้อยละ 63.04) เกือบครึ่งหนึ่งของงานวิจัย กำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยมีการบรรยายเชิงเนื้อหาและเชิงกลุ่ม ประชากร (ร้อยละ 46.75) รองลงมา มีการบรรยายเชิงกลุ่มประชากร (ร้อยละ 34.78) เกือบครึ่ง หนึ่งมีการสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย (ร้อยละ 41.30) รองลงมา มีการ บรรยายและสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิด และมีการบรรยายเพื่อแสดงกรอบแนว ความคิด (ร้อยละ 36.96 และ 20.65) ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์มากกว่าครึ่งหนึ่ง ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพเป็นครู – อาจารย์ (ร้อยละ 53.26) รองลงมา มีสถานภาพเป็นนิสิต – นักศึกษา และนักเรียน (ร้อยละ 21.73 และ 20.65) ตามลำดับ งานวิจัยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง และจากประชากรทั้งหมด เกือบจะเท่ากัน (ร้อยละ 48.91 และ 46.74) ตามลำดับ แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาวิจัย เฉพาะจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 31.52) รองลงมามีการศึกษาในระดับภาคภูมิศาสตร์ และเจาะจง สถานศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง เท่ากัน (ร้อยละ 19.57) เกือบครึ่งหนึ่งใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม อย่างง่าย (ร้อยละ 48.98) รองลงมาแบบแบ่งชั้น (ร้อยละ 24.49)

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ร้อยละ 80.43) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 90.22) รองลงมา คือ ค่าสหสัมพันธ์ โดยมีการทดสอบ และค่าไค - สแควร์ (ร้อยละ 31.52) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 22.83) ตามลำดับ

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีการเสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 95.65) งานวิจัยทั้งหมดมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้การบรรยาย และเกือบทั้งหมดของงานวิจัยมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ตาราง (ร้อยละ 98.91)

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีการอภิปรายผล ด้วยวิธีการเสนอข้อค้นพบ และแสดงความคิดเห็น โดยอธิบายตามเหตุผล หรือยกประสบการณ์ประกอบ (ร้อยละ 89.13) รองลงมา เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยยกผลงานวิจัยที่ผ่านมาประกอบ (ร้อยละ 60.86)

วิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมด มีการสรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 97.82) ประมาณครึ่งหนึ่งของงานวิจัยทั้งหมด มีการสรุปผลการวิจัยจากผลงานวิจัยและอภิปรายผล (ร้อยละ 51.09)

วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะโดยให้แนวทางปฏิบัติ หรือนำผลการวิจัยไปใช้ใน ระดับปฏิบัติ (ร้อยละ 95.65) รองลงมา มีข้อเสนอแนะโดยการให้แนวทางการวิจัยต่อในแนวใหม่ หรือปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย (ร้อยละ 88.04) และมีข้อเสนอแนะโดยการให้แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดบนโยบาย (ร้อยละ 67.39)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การศึกษาสารระงับงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษามัธยมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547 มีประเด็นที่มีความสำคัญพอที่จะนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผู้วิจัยส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร (ร้อยละ 64.13) รองลงมาสาขาวิชาเกษตร (ร้อยละ 32.60) ซึ่งอาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยต้องการที่จะเพิ่มเติมคุณวุฒิทางด้านศึกษาศาสตร์เกษตร ที่ตนได้เรียนมาเพื่อใช้ในการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งมีเกินครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 56.52) สำหรับอายุเฉลี่ยของผู้วิจัยประมาณ 33.13 ปี จะเป็นช่วงอายุที่คนในวัยทำงานมักจะมีอาชีพที่ค่อนข้างแน่นอน และมั่นคงพอสมควร ทั้งในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเกษตรโดยตรง เช่น อาจารย์เกษตรในระดับการศึกษาต่าง ๆ และอาชีพการเกษตรในลักษณะอื่น เช่น นักวิชาการเกษตร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน และสัตวแพทย์ เป็นต้น

2. วิทยานิพนธ์ส่วนมากผู้วิจัยทำเสร็จสิ้นในปีพ.ศ 2543 (ร้อยละ 32.60) เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวมีนักศึกษาในแต่ละรุ่นจำนวนมากประมาณ 20-30 คน และทยอยกันทำวิทยานิพนธ์เสร็จสิ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน และต้องเร่งรีบทำงานวิจัยให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด

3. กลุ่มเรื่องที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่ จะเป็นกลุ่มเรื่องเกี่ยวกับครู - อาจารย์ (ร้อยละ 22.82) และกลุ่มเรื่อง เกี่ยวกับนักเรียน - นักศึกษา (ร้อยละ 21.74) ซึ่งทั้งสองกลุ่มเรื่อง มีค่าใกล้เคียงกัน รองลงมาเป็นกลุ่มเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน (ร้อยละ 19.56) เนื่องจากผู้วิจัยส่วนใหญ่ จะเป็นอาจารย์เกษตรในระดับการศึกษาต่าง ๆ จึงให้ความสนใจในการทำวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเรื่องทั้ง

สาม เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

4. วิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมด เป็นเนื้อเรื่องใหม่ ไม่มีการวิจัยมาก่อน (ร้อยละ 97.82) ส่วนใหญ่ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (ร้อยละ 84.79) มีการวิจัยในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 27.18) รองลงมา มีการวิจัยในระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษาเท่ากัน (ร้อยละ 20.65) และมีการวิจัยในระดับอาชีวศึกษา (ร้อยละ 17.39) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลด้านตำแหน่งหน้าที่ของผู้วิจัย ที่ส่วนใหญ่จะเป็นอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 17.39) รองลงมาเป็นอาจารย์ในระดับประถมศึกษา และในระดับอาชีวศึกษาจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 9.78) สำหรับจำนวนงานวิจัยที่เป็นระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษาเท่ากัน เพราะในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้วิจัยที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพหลายคน ได้รับทุนครุทายาทจากสถาบันราชภัฏหลายแห่ง จึงทำให้สนใจที่จะทำงานวิจัยในระดับอุดมศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการบรรจุเข้าทำงานเป็นอาจารย์ในสถาบันราชภัฏต่าง ๆ เหล่านั้นในอนาคต

5. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อการตอบคำถาม/แก้ปัญหา/นำไปใช้ (ร้อยละ 79.35) ส่วนมากจะมีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย (ร้อยละ 63.04) เพื่อนำผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ประยุกต์ในการแก้ปัญหาระบบการทำงานของหน่วยงาน และพัฒนางานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

6. วิทยานิพนธ์เกือบครึ่งหนึ่ง กำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยมีการบรรยายเชิงเนื้อหา และเชิงกลุ่มประชากร (ร้อยละ 46.75) มีการสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย (ร้อยละ 41.30) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจน และมีทิศทางที่แน่นอนในการทำวิจัย

7. วิทยานิพนธ์มากกว่าครึ่งหนึ่ง กำหนดสถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง เป็นครู – อาจารย์ (ร้อยละ 53.26) รองลงมาเป็นนิสิต – นักศึกษา (ร้อยละ 21.73) และนักเรียน (ร้อยละ 20.65) โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง และจากประชากรทั้งหมด เกือบจะเท่ากัน (ร้อยละ 48.91 และ 46.74) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเรื่องที่ทำวิจัยที่เกี่ยวกับครู – อาจารย์ นักเรียน – นักศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นกลุ่มเรื่องที่มีการทำวิจัยมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ จะทำการวิจัย โดยใช้ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 31.52) เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานในจังหวัดนั้น ๆ เนื่องจากเห็นว่า เป็นข้อมูลที่นำมาใช้ได้โดยตรง และตรงกับสภาพความเป็นจริง มากกว่าที่จะใช้เป็นภาพรวม ในลักษณะของภาคภูมิศาสตร์

8. วิทยานิพนธ์เกือบครึ่งหนึ่ง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบอย่างง่าย (ร้อยละ 48.98) โดยเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ จะเป็นแบบสอบถาม (ร้อยละ 80.43) ค่าสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 90.22) สอดคล้องกับข้อมูล

ที่ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (ร้อยละ 84.79) ที่โดยปกติจะใช้สถิติพื้นฐานเป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยนั้น ๆ

9. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีการเสนอผลการวิจัย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 95.65) งานวิจัยทั้งหมดมีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัย โดยการบรรยาย และเกือบทั้งหมดของงานวิจัย มีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัย โดยใช้ตาราง (ร้อยละ 98.91) ซึ่งการเสนอผลการวิจัยดังกล่าว จะช่วยให้ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ทั้งหมด อีกทั้งรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยดังกล่าว ก็เป็นรูปแบบที่ง่ายต่อการแปลผล และการทำความเข้าใจ

10. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มีการอภิปรายผล ด้วยวิธีการเสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยอธิบายตามเหตุผล หรือยกประสบการณ์ประกอบ (ร้อยละ 89.13) รองลงมาเสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็น โดยยกผลงานวิจัยที่ผ่านมาประกอบ (ร้อยละ 60.86) ทั้งนี้เพราะสิ่งที่ค้นพบจากงานวิจัย ผู้วิจัยสามารถนำประสบการณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาอภิปรายให้สอดคล้องกับงานวิจัยได้

11. วิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมดมีการสรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ (ร้อยละ 97.82) และมีข้อเสนอแนะ โดยการให้แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับปฏิบัติมากที่สุด (ร้อยละ 95.65) รองลงมา มีข้อเสนอแนะ โดยการให้แนวทางการวิจัยต่อในแนวใหม่ หรือปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย (ร้อยละ 88.04) และมีข้อเสนอแนะ โดยการให้แนวทางปฏิบัติหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับนโยบาย (ร้อยละ 67.39) แสดงให้เห็นว่าวิทยานิพนธ์เกือบทั้งหมดทำการวิจัยได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์/ปรับใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการทำงานในทุกระดับได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย การศึกษาสาระงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของ นักศึกษามัธยมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547 มีข้อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านการศึกษากเกษตร

ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำวิจัยในลักษณะของโครงการแม่บทหรือชุดโครงการวิจัย เพื่อให้เกิดการประสานงานร่วมกันในการทำงานวิจัยร่วมกัน หรือเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกัน อันจะทำให้สามารถนำผลการวิจัย ไปสู่การกำหนดนโยบายทางการศึกษากเกษตรในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะต่อบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ควรประสานงานให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย จากวิทยานิพนธ์ให้แพร่หลายมากขึ้น โดยแต่ละมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษา ควรมีการแลกเปลี่ยนบทความคัดย่อวิทยานิพนธ์กัน อย่างสม่ำเสมอ และให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่งผลงานวิจัยไปเผยแพร่ในลักษณะบทความ ผ่านทางวารสารทางการศึกษาต่าง ๆ หรือลงในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ หรือทางอินเทอร์เน็ต ฯลฯ

3. ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการชุดสรรหากรรมการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ควรมีการประสานความร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ ทุกมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านการศึกษาเกษตรในการกำหนด keyword ของการวิจัยทางการศึกษาเกษตร เพื่อให้เกิดความสะดวกในการค้นหาข้อมูล สำหรับการตรวจเอกสาร หรืออาจมีการประชุมร่วมกันพิจารณา กำหนดหัวข้องานวิจัยไว้ในลักษณะของโครงการแม่บท หรือชุดโครงการวิจัย เพื่อให้เกิดการประสานงานกันในการทำงานวิจัยร่วมกัน ช่วยให้นิสิต – นักศึกษา เลือกร่างงานวิจัย ที่ประกอบด้วยหัวข้อที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผลการวิจัยอาจนำไปสู่การกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเกษตร หรือการผลิตกำลังคนทางด้านการศึกษาเกษตร

4. ข้อเสนอแนะต่อภาควิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ควรนำผลงานวิจัยนี้ ไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเกษตรให้เกิดความต่อเนื่อง หรือหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาการจัดการศึกษาเกษตร ในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ทั้งในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกต่อไป

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาเกษตร ในสถาบันการศึกษาอื่น

5.2 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์โดยจำกัดขอบเขตของเรื่องที่ศึกษา เช่น เน้นวิเคราะห์เฉพาะบางส่วนประกอบ หรือจำกัดขอบเขตเฉพาะบางตัวแปร เป็นต้น

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2536. “สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2538. “สรุปและวิเคราะห์งานที่เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2526 – 2536”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- จารุณี เตียตระกูล. 2507. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาสังคมศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นสูงของประเทศไทย พ.ศ. 2502 - 2506”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูระวี ชัยกิจไทย. 2522. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 – 2520”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2533. เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- นพคุณ ศิริวรรณ. 2537. ปรัชญาการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- _____. 2532. งานฟาร์ม : กลยุทธ์สำคัญของการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์พลชัย
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. “การวิเคราะห์งานวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล”. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2532. คู่มือการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พนิต เข้มทอง. 2536. “สารงานวิจัยทางการศึกษาเพื่ออาชีพ บทวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์”. ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พจน์ สะเพียรชัย. 2516. หลักเบื้องต้นสำหรับการวิจัยทางการศึกษา เล่ม 1. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.
- พัชรี คราประยูร. 2513. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิตของนิสิต นักศึกษา ในประเทศไทย ถึงพ.ศ. 2511”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิชัย ดลเสมอ. 2527. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2506-2523”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ไธ ทองไพบุลย์. 2524. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์ บัณฑิตของหลักสูตร 2 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2517-2521”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. ระเบียบวิธีวิจัย. ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มปป.
- ไพศาล หวังพานิช. 2531. วิธีการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภรณ์ สิริโชติ. 2521. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508-2519”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรา พรประศาสน์สุข. 2524. “การสำรวจวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2486-2520”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาโร เฟ็งสวัสดิ์. 2544. การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศรีสว่าง กริชพิทยาวุธ. 2507. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย พ.ศ. 2502-2506”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2525. การวิจัยเชิงบรรยาย. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- สุรเดช พันธุ์วิเศษ. 2531. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบ โรงเรียนในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง.
- อนันต์ ศรีโสภา. 2520. หลักการวิจัยเบื้องต้น เล่ม 1-2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อค์สำเนา)

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรमान. 2531. การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ : เน้นวิธีวิเคราะห์เมต-
ต้า,(เล่มที่ 6). กรุงเทพฯ : ฟีนีฟับบลิชชิง.

บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์

- กรกนก คำสุพรหม. 2543. “ความพึงพอใจของนักเรียนชาวเขาที่มีต่อการจัดการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กลุ่มภาคเหนือ กรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กิตติยา ปุระดุก. 2545. “การติดตามเกษตรกรกรชาวสวนลำไย จังหวัดลำพูนที่ผ่านการฝึกอบรมการใช้กลุ่มจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพ (EM) ในปีพ.ศ. 2544”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กฤษณา คชสิทธิ์. 2539. “ความต้องการความรู้ ทักษะและการใช้เครื่องมือเกษตร ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เกษร เมืองทิพย์. 2540. “สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรของอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร สถาบันราชภัฏ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จงกลณี เอกรัมย์ย์. 2544. “การจัดการเรียนการสอนวิชา ช.041ปฏิบัติงานอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จรรยา นาครักษ์. 2541. “การศึกษาผลการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ถั่วเขียวของเกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมของศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 4 จังหวัดชัยนาท พ.ศ. 2539”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จันทนา จินดาพันธ์. 2543. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนรู้จากการเรียนวิชาโครงการเกษตร (ง321, ง 322) ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 3”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- จินดา จันตะภา. 2544. “ปัญหาและอุปสรรคในการฝึกงานภายนอกสถานศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์บางพระ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ผู้ควบคุม และเจ้าหน้าที่สถานที่ฝึกงาน”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เจษฎา พันธพา. 2543. “ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนงานเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เจือ แก้วทอง. 2541. “ความต้องการการพัฒนาความสามารถทางการสอนวิชาเกษตรของครูผู้สอนวิชาเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จำโนทัย ปล้องอูดม. 2543. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จำลอง ศรีสุวรรณ. 2542. “ความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาประมงของอาจารย์และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดกรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ฉัตรชัย ทองสนธิ. 2545. “การศึกษาผลการปฏิบัติงานการส่งเสริมการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีผสมผสานแบบมีส่วนร่วมของเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ในจังหวัดระยอง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ฉัตรชัย สุวานิช. 2543. “การติดตามผลการปฏิบัติงานของอาสาพัฒนาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้าน ในจังหวัดอ่างทอง ปี 2541”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชัยวิชิต ใจกระเรียน. 2544. “คุณสมบัติของครูเกษตรตามความต้องการของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์วิทยา-

ศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ชุมพร ลายผ่องแผ้ว. 2543. “การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของอาจารย์เกษตรในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคกลาง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ชูศักดิ์ สีตัน. 2543. “ความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของครูเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดมุกดาหาร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

โชคชัย นพเทาว์. 2544. “คุณลักษณะของนายกองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อกท.) ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่รับผิดชอบ และสมาชิกผู้นำ ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคกลาง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ณัฐวรรณ ชันอินทร์งาม. 2545. “การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง พืชสมุนไพรบางชนิดที่มีสรรพคุณทางยา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ดวงพร อบเชย. 2545. “สภาพการจัดการเรียนการสอนภาควิชาครุศาสตร์เกษตร หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต(ต่อเนื่อง 2 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ถนอม ทาทอง. 2543. “การศึกษาอิทธิพลด้านเพศและศาสนาต่อความสนใจงานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ทนงค์ สุทธะชัย. 2543. “การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการเลี้ยงสัตว์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ทวิต ธานี. 2543. “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคปฏิบัติวิชาเกษตร ของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- ทศพล รวมฉิมพลี. 2540. “ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร สถาบัน-
ราชภัฏในเขตภาคกลาง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิต-
วิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทศพล สุนทรโรทก. 2543. “ความคิดเห็นในการพัฒนาฟาร์มโคนม ของผู้บริหาร-อาจารย์ และ
นักศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา”. วิทยา-
นิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระ-
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ธรรมบุญ เตี้ยบัวแก้ว. 2547. “การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครู-
ศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า-
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิต-
วิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ธีรชัย ชีวพัฒนพิบูลย์. 2543. “ประโยชน์ที่สมาชิกได้รับจากโครงการหลักทั้ง 10 ของกิจกรรม
องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่รับผิดชอบ
และคณะกรรมการดำเนินงานอกท.”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นรินทร์ เม่าบำรุง. 2546. “เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษากาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครู-
ศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา
2545”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน-
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นงลักษณ์ วงศ์ณะรัตน์. 2543. “ความต้องการพัฒนาคณะวิชาพืชศาสตร์ของผู้บริหารและอาจารย์
ในคณะวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยา-
นิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นริศ กิรติจินดา. 2543. “การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา
โครงการ(ง 321,ง 322) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนพรตพิทยพยัต และ
โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิต-
วิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นาวิ มีบรรจง. 2543. “ความคิดเห็นของครูผู้สอนงานเกษตรเกี่ยวกับการปรับปรุงสภาพการจัดการ
เรียนการสอนงานเกษตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา

- สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นุสาสดี เกิดกุล. 2542. “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนแบบทางไกล หมวดวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพ สาขาเกษตรกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุญช่วย ปู่หลุ่น. 2541. “ความคิดเห็นของครูผู้สอนงานเกษตรเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียน วิชางานเกษตรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุญรักษ์ รมทอง. 2543. “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ของผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตรกรรม ในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปนัดดา ยอดระบำ. 2544. “ความพึงพอใจในวิธีการเรียนการสอนงานเกษตรของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประโยชน์ ดอกตาลยงค์. 2544. “การศึกษาการฝึกงานภายนอกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กลุ่มภาค กลาง ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประภาศิริ ใจผ่อง. 2540. “บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การปลูกกุหลาบ”. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประภัสสร ขุนพิลึก. 2544. “ความผูกพันและความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์คณะ เทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- ปรีเยศ สิทธีสรวง. 2541. “ความพึงพอใจของคณะกรรมการและอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโครงการพัฒนาการจัดการวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปรีชา ชื่นสำราญ. 2543. “ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารงานฟาร์มธุรกิจเกี่ยวกับการดำเนินงานฟาร์มธุรกิจในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และวิทยาลัยประมง สังกัดกรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปานจิต ป้อมอาสา. 2542. “ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้รับจากการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์-อุตสาหกรรมบัณฑิต(ต่อเนื่อง 2 ปี) ตามความคิดเห็นของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปัญญา ศิริโชติ. 2542. “บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ผจงจิต ชิวพัฒน์พิบูลย์. 2544. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ไม้ดอกที่สำคัญบางชนิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ผาสุข บุญเพชร. 2547. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อสอนเสริมวิชาเกษตรสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เรื่องการปลูกผัก”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรสวรรค์ เพชรรัตน์. 2542. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พัฒนา สมนิยาม. 2540. “ความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาและการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในสถาบันราชภัฏ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- พินิจ แก้วลี. 2543. “การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานภายนอกสถานศึกษา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พินิจ ผลจันทร์. 2543. “การศึกษาสภาพการดำเนินการลดพื้นที่การปลูกข้าว เพื่อทำไร่นาสวนผสม ตามโครงการปรับโครงสร้าง และระบบการผลิตการเกษตร (คปร.) ปี พ.ศ. 2536 จังหวัดสุรินทร์”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พริยกร นุโยค. 2543. “การเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนงานเกษตร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พีรพรรณ ตีระนานนท์. 2545. “ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาการงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ภาสกร นันทพานิช. 2543. “ความต้องการฝึกอบรมทางด้านเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มณู สุขสมบูรณ์. 2542. “การศึกษาความสนใจในงานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รัชนิกร ดอนไสว. 2541. “เจตคติต่อการประกอบอาชีพครูของอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร และนักศึกษาฝึกหัดครูเกษตรในสถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ละเอียด มีแก้ว. 2542. “ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาและชุมชนของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดศรี-

- สะเกษ” . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรพร สังเนตร. 2540. “ความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการสอนวิชาเกษตรของอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร สถาบันราชภัฏ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณ ยิ้มสวัสดิ์. 2545. “ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรกรมหลักสูตรระยะสั้นของเกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริที่จัดโดยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจะเชิงเทรา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วราภรณ์ แสนศรี. 2543. “ความคิดเห็นของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร ที่มีต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาเกษตรพื้นฐาน”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัลย์พร นำเจริญสมบัติ. 2543. “การศึกษาการปฏิบัติงานและความต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาสาพัฒนาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้าน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วสันต์ สุทธิโส . 2541. “การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัฒน์ สะดวก. 2542. “สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตร ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 12”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัลลภา สุริยวิทยาเวช. 2540. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์คณะวิชาช่างกลเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาลัยเกษตรกรรมสังกัดกรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วารินทร์ ชาภิรมย์. 2547. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติและปัญหาอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่เรียนงานเกษตร โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเองแบบวงจรเดมมิง”. วิทยานิพนธ์วิทยา-

ศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิภา คฤหเดชรัตน์. 2542. “การศึกษาการฝึกงานภายนอกสถานศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่สถานที่ฝึกงานของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิรัช นาคทองกุล. 2543. “การติดตามผลผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ หลักสูตรป่าชุมชน ปีงบประมาณ 2535-2539 ของสำนักงานป่าไม้ เขตบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิไลวัลย์ แก้วตาทิพย์. 2542. “มโนทัศน์ของอาจารย์เกษตรต่ออาชีพการสอนในสถาบันราชภัฏ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศศิธร อินทร์มาก. 2544. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์คณะวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กลุ่มภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศิริศักดิ์ ตาลบำรุง. 2543. “ความต้องการความรู้เพื่อการสอน กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเกษตร) ของครูผู้สอนงานเกษตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศรีวิไล ชัยขาว. 2543. “สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ง 321 ง 322(โครงการเกษตร) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สถาพร ดียิ่ง. 2539. “การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกสอนจากภาควิชาครู-ศาสตร์เกษตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยงและนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2538”.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- สมชาติ บุตรราช. 2544. “การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตร ของผู้บริหารและครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมปอง ลววรรณวงศ์. 2544. “ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สอางค์ ต้นไทย. 2543. “บทเรียนสำเร็จรูปแบบ โปรแกรมนำเสนอด้วยภาพหนึ่ง เรื่อง การจัดสวน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สายสุดา น้ำกรอง. 2543. “คุณลักษณะของครูเกษตรที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สิรัตน์ แนมดี. 2544. “หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการปลูกพืชสวนครัว เพื่อใช้ในการสอนงานเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุจารี ชูจันทร์. 2541. “งานบริการทางวิชาการด้านการเกษตรแก่ชุมชน ของสถาบันราชภัฏภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุชาดา ศรีศักดิ์. 2544. “หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องการขยายพันธุ์พืช โดยการใช้หัวและหน่อ เพื่อใช้ในการสอนงานเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุนทร นาศรี. 2542. “ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรพื้นฐาน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- สุทธิชัย มานะจิตต์. 2545. “การศึกษาความต้องการฝึกอบรมอาชีพหลักสูตรระยะสั้น ของหัวหน้าครอบครัวเกษตรกรในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์-มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุเทพ มุงคุณ. 2539. “การจัดประสบการณ์วิชาชีพเกษตรของอาจารย์ที่สอนเกษตร ในสถาบันราชภัฏ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรเทพ สะอางค์. 2547. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนวัดราชโกษา กับชุมชนแขวงชุมทอง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรสิงห์ สุกุลธนาศร. 2545. “ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เสรี มุขสุข. 2545. “การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูเกษตร : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อนิรุต สงเคราะห์. 2544. “การนำความรู้ทางการเกษตรที่ได้รับจากการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรครบวงจรไปใช้ ของผู้เข้ารับการศึกษาจากศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทย บริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อภิณพ ถั่วทอง. 2543. “สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชางานเกษตรพื้นฐาน (ง 014) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อรพิน เสละคร. 2541. “ความต้องการพัฒนาฟาร์มในสถานศึกษาของอาจารย์เกษตร และนักศึกษาเกษตรระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือ วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- อัมพล สุขสร. 2542. “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อปัญหาการสอนภาคปฏิบัติวิชาเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อัสวิน แก้วคง. 2542. “ความต้องการศึกษาระดับที่สูงขึ้นและการฝึกอบรมเพิ่มเติม ของเจ้าหน้าที่ทางการประมง ที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อานันตยา คงทรัพย์. 2547. “การเกษตรที่สวนฝักคิน บ้านซำใต้ ต.พญาเย็น อ.ปากช่อง จ. นครราชสีมา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อานิสรา บัวคงดี. 2542. “ปัญหาการเรียนการสอนวิชาโครงงานเกษตร โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อารยา มุลิกา. 2543. “การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับอนุปริญญา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ กลุ่มอีสานใต้”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เอกภพ คุ่มทอง. 2545. “การนิเทศการสอนวิชาพื้นฐาน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของกลุ่มผู้นิเทศภายในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดกรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เอี่ยมพร พิมพ์ไกร. 2546. “ผลการฝึกปฏิบัติมหาศตปีฐาน 4 ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

แบบบันทึกผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาสารงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษบัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-2547

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกนี้ ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านการศึกษาเกษตร ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เสร็จสิ้นการทำวิจัยในปี พ.ศ. 2539 – 2547
2. แบบบันทึกมี 2 ส่วน คือ
  - ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย
  - ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้วิจัย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่าง กรณีที่ข้อมูลนอกเหนือจากที่กำหนด

1. ชื่อ – นามสกุล.....

2. เพศ

ชาย

หญิง

3. อายุ .....ปี

4. การศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร

สาขาวิชาเกษตร

สาขาวิชาการสอน

สาขาวิชารัฐศาสตร์

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. อาชีพ

รับราชการ

ลูกจ้าง

พนักงานบริษัท

ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

6. ตำแหน่ง

อาจารย์ในระดับประถมศึกษา

อาจารย์ในระดับมัธยมศึกษา

อาจารย์ในระดับอาชีวศึกษา

อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา

ผู้บริหารในระดับประถมศึกษา

ผู้บริหารในระดับมัธยมศึกษา

ผู้บริหารในระดับอาชีวศึกษา

ผู้บริหารในระดับอุดมศึกษา

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่าง กรณีที่ข้อมูลนอกเหนือจากที่กำหนด

1. วิทยานิพนธ์เสร็จสิ้นในปี พ.ศ.

- 2539
- 2540
- 2541
- 2542
- 2543
- 2544
- 2545
- 2546
- 2547

2. กลุ่มเรื่องที่ทำวิจัย

- ครู - อาจารย์
- นักเรียน - นักศึกษา
- การจัดการเรียนการสอน
- สื่อการเรียนการสอน
- การบริการชุมชน
- การฝึกงาน
- การศึกษาต่อ - การฝึกอบรม
- การนิเทศการสอน
- การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร
- การเกษตร
- ความสัมพันธ์กับชุมชน
- งานฟาร์ม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ความซ้ำซ้อนของงานวิจัย

- เนื้อเรื่องใหม่ ไม่มีการวิจัย มาก่อน
- เนื้อเรื่องซ้ำกับที่เคยวิจัยมาแล้ว แต่ต่างกันที่แหล่งที่อยู่ของประชากร
- เนื้อเรื่องซ้ำกับที่เคยวิจัยมาแล้ว แต่ต่างกันที่ระดับการศึกษาของประชากร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ประเภทของงานวิจัย

- การวิจัยเชิงสำรวจ
- การวิจัยเชิงคุณภาพ
- การวิจัยเชิงทดลอง
- การวิจัยเชิงกึ่งทดลอง
- การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์
- การศึกษาเฉพาะกรณี
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. งานวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- อาชีวศึกษา
- อุดมศึกษา
- การศึกษานอกระบบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- การตอบคำถาม / แก้ปัญหา / นำไปใช้
- การสร้างสื่อการเรียนการสอน
- การศึกษาในเชิงวิเคราะห์ / สังเคราะห์
- การศึกษาในเชิงวิเคราะห์ / สังเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. การตั้งสมมติฐานในการวิจัย

- มีสมมติฐาน
- ไม่มีสมมติฐาน

8. ขอบเขตของการวิจัย

- มีการบรรยายเชิงเนื้อหา
- มีการบรรยายเชิงกลุ่มประชากร
- มีการบรรยายเชิงเนื้อหาและเชิงกลุ่มประชากร
- ไม่มีการบรรยายเชิงเนื้อหาและเชิงกลุ่มประชากร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

- มีการบรรยาย เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย
- มีการสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย
- มีการบรรยายและสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย
- ไม่มีการบรรยายหรือสร้างแผนภูมิ เพื่อแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

10. สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

- ครู - อาจารย์
- นิสิต - นักศึกษา
- นักเรียน
- ผู้บริหาร
- ผู้ปกครอง
- ข้าราชการที่ไม่อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
- เจ้าของธุรกิจต่าง ๆ
- เกษตรกร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. ลักษณะการศึกษา

- ศึกษาจากประชากรทั้งหมด
- ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง
- ศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

- กรุงเทพมหานคร
- เฉพาะจังหวัด
- ภาคภูมิศาสตร์
- เขตการศึกษา
- เจาะจงสถานศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง
- ทั่วประเทศ
- เจ้าของธุรกิจต่าง ๆ
- เกษตรกร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

- แบบสุ่มอย่างง่าย
- แบบเฉพาะเจาะจง
- แบบแบ่งกลุ่ม
- แบบแบ่งชั้น
- แบบมีระบบ
- แบบกำหนดโควตา
- แบบใช้เกณฑ์ผู้วิจัย
- แบบหลายขั้นตอน
- แบบตามสะดวก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

14. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบสอบถาม
- แบบสัมภาษณ์
- แบบทดสอบ
- แบบสำรวจ
- แบบสังเกต
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

15. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
- ค่าสหสัมพันธ์โดยมีการทดสอบ และค่าไค-สแควร์
- การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
- ค่าความเชื่อมั่น
- การวิเคราะห์ความแปรปรวน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

16. การเสนอผลการวิจัย

- เสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ
- เสนอผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดบางข้อ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

17. รูปแบบการนำเสนอผลการวิจัย

- บรรยาย
- ตาราง
- กราฟ หรือแผนภูมิ
- แผนภาพ
- รูปภาพ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

18. การอภิปรายผล

- เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็นโดยอธิบายตามเหตุผล หรือยกประสบการณ์ประกอบ
- เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็นโดยยกผลงานวิจัยที่ผ่านมาประกอบ
- เสนอข้อค้นพบและแสดงความคิดเห็นโดยยกทฤษฎีประกอบ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

19. การสรุปผลการวิจัย

- สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดทุกข้อ
- สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดบางข้อ
- จากผลงานวิจัยและอภิปรายผล
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

20. ข้อเสนอแนะ

- แนวทางปฏิบัติ หรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับปฏิบัติ
- แนวทางปฏิบัติ หรือนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับนโยบาย
- แนวทางการวิจัยต่อในแนวใหม่ หรือปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย
- จุดี้นะจุดอ่อน หรือข้อจำกัดของการวิจัย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ภาคผนวก ข.
แบบเสนอโครงการวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

แบบ ว-1ด

แบบเสนอโครงการวิจัย (Project)

ประกอบการของงบประมาณเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548
(โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะเวลา- ปี ปีนี้เป็นปีที่ .. รหัสโครงการวิจัย-)

ทิศทางการวิจัย (Direction) การวิจัยที่นำประเทศไปสู่การพึ่งตนเอง

แผนวิจัย (Plan) แผนวิจัยวิธีการสร้างปัญญาให้กับทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ

ลักษณะข้อเสนอการวิจัย

สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545-2549)

ส่วนที่ 1

ชุดโครงการวิจัยแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ (34 ชุดโครงการ)

เป็นโครงการวิจัยถูกภายใต้แผนงานวิจัยหรือชุดโครงการวิจัย

เป็นโครงการวิจัยเดี่ยว

ส่วนที่ 2

การวิจัยประยุกต์ (7 หลักเกณฑ์)

ส่วนที่ 3

การวิจัยพื้นฐาน (4 หลักเกณฑ์)

ส่วน ก : สารสำคัญของโครงการวิจัย (Project)

1. ชื่อโครงการวิจัย

ภาษาไทย : การศึกษาสารงานวิจัยทางการศึกษาเกษตรของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2539-
2547

ภาษาอังกฤษ : The Study on The Essence in Agricultural Education Research of

Graduate Students in King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang during 2539-2547 B.C.

2. หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบงานวิจัย และที่อยู่ พร้อมทั้งชื่อหน่วยงานและลักษณะของ
การร่วมงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น (ถ้ามี)

กระทรวง	ศึกษาธิการ
กรม	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กอง	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ภาควิชา	ครุศาสตร์เกษตร
ที่อยู่	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะครุ- ศาสตร์อุตสาหกรรม เลขที่ 3 หมู่ 2 ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
โทรศัพท์	02-7373000 ต่อ 3700
โทรสาร	02-3264324
หน่วยงานที่ร่วมงานวิจัย	-
ลักษณะและสัดส่วน	-

3. คณะผู้วิจัย และสัดส่วนที่ทำงานวิจัย (%)

ชื่อ - นามสกุล		สถานภาพ (หัวหน้าโครงการ/ ผู้วิจัยหลัก/ผู้ร่วม งานวิจัย/ที่ปรึกษา โครงการ)	สัดส่วน ที่ ทำงาน วิจัย (%)
ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ		
นายนพคุณ ศิริวรรณ	MR.NOPAKOON SIRIWAN	ที่ปรึกษา	-
นางวันทนา โชติสกุล	MRS.WANTANEE CHOTISAKUL	หัวหน้าโครงการ	25
นางราตรี ศิริพันธุ์	MRS.RATREE SIRIPANT	ผู้ร่วมงานวิจัย	20
นางศศิธร จารุสมบัติ	MRS.SASITHORN JARUSOMBUTI	ผู้ร่วมงานวิจัย	20
นายจำลอง ศรีสุวรรณ	MR.CHAMLONG SRISUWON	ผู้ร่วมงานวิจัย	20
นางสาวรัชดากร พลภักดิ์	MISS.RATCHADAKORN PHONPAKDEE	ผู้ร่วมงานวิจัย	15

4. ประเภทของการวิจัย เป็นการวิจัยประยุกต์

5. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย

สาขาวิชา สาขาการศึกษา

กลุ่มวิชา หลักสูตรและการสอน

6. คำสำคัญ (Keywords) ของโครงการวิจัย

-สารงานวิจัย

-การศึกษาเกษตร

-การวิเคราะห์งานวิจัย

-การสังเคราะห์งานวิจัย

7. ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย และการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(Reviewed Literature)

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร อันได้แก่ ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ครูอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร ผู้ฝึกอบรมเกษตรกร นักส่งเสริมการเกษตร บุคคลผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และเกษตรกร ให้ได้รับความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิด เพื่อนำไปใช้พัฒนางานที่รับผิดชอบอยู่ ให้เป็นประโยชน์ และเจริญก้าวหน้าโดยบุคคลต่างๆ เหล่านี้เป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาอาชีพเกษตรกร ซึ่งเป็นอาชีพหลักที่เลี้ยงคนทั้งประเทศ และยังเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักให้กับประเทศไทย จึงนับว่าเป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว เรียนทั้งสิ้น 43 หน่วยกิต นอกจากจะเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกแล้ว นักศึกษาจะต้องทำวิทยานิพนธ์จำนวน 12 หน่วยกิต จึงจะสามารถจบหลักสูตรได้ ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จะต้องทำการวิจัยค้นคว้า ปฏิบัติการจริง และแก้ไขปัญหาในเรื่องการสอนวิชาชีพเกษตรในสภาพปัจจุบัน ตามความสนใจของผู้เรียน โดยความเห็นชอบของกรรมการที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์-เกษตรได้ทำมาตั้งแต่เริ่มมีการเปิดใช้หลักสูตรเมื่อปีพุทธศักราช 2537 นั้น ยังไม่ได้มีการวิเคราะห์ให้เห็นรูปแบบของการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย และผลการ

วิจัยในภาพรวม ซึ่งในการวางแผนการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดศักยภาพสูงสุด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผนการศึกษา เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการวิจัย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการและการวางแผน ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งการริเริ่มดำเนินการ โครงการใหม่ทางการศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น จึงได้มีการทำการวิจัยในลักษณะการสำรวจและรวบรวมผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งจะเป็นการรวบรวมการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์และความก้าวหน้าของการวิจัยทางด้านศึกษาศาสตร์เกษตร และกระตุ้นให้มีการวิจัยในหมวดหมู่ที่ยังขาดแคลน รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวิจัยใหม่ๆ ที่สามารถประยุกต์ให้สอดคล้องกับการวิจัยด้านศึกษาศาสตร์เกษตร อันจะนำไปสู่การเผยแพร่องค์ความรู้สู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการผลักดันการพัฒนาการศึกษาเกษตรต่อไป

8. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการวิจัยของวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการศึกษาเกษตร

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 9.1 แก้ปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานที่ทำการวิจัย
- 9.2 เป็นองค์ความรู้ในการวิจัยต่อไป
- 9.3 บริการความรู้แก่ประชาชน
- 9.4 บริการความรู้แก่ภาครัฐกิจ
- 9.5 นำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์
- 9.6 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต
- 9.7 เป็นประโยชน์ต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย
- 9.8 อื่นๆ ระบุ

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และหน่วยงาน/มหาวิทยาลัย ที่จัดการศึกษาเกษตร สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดกรอบในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้ในการจัดการศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต

2. ผู้สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเกษตรสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

10. ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิด (Conceptual Framework) ของโครงการวิจัย

การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยนี้ จะมีคุณค่าต่อการวางกรอบงานวิจัยของนักศึกษาในหลักสูตร เพื่อให้การวิจัยมีทิศทางที่ชัดเจน และส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาเกษตรในภาพรวม และมีการวิจัยครอบคลุมงานวิจัยที่ยังมีน้อยให้มีมากขึ้น

11. เอกสารอ้างอิง (Reference) ของโครงการวิจัย

เจริญ เอี่ยมสุภานิต และพนิต เข็มทอง. 2543. “สารงานวิจัยทางการศึกษาเพื่ออาชีพ: บทวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย”. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 15 ,3 (กันยายน – ธันวาคม 2543) : 57-63.

ทิตนา เขมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์ (บรรณาธิการ). 2540. แบบแผนและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. มปป. รายงานการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

ปรีดา เบ็ญการ. 2541. “การวิเคราะห์ห่อภิมาณของปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์”. น. 110-122. รวมบทความทางวิธีวิทยาการวิจัยเล่ม 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2541. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์-เกษตร(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2541). (เอกสารอัดสำเนา).

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543. วิธีทัศนศึกษา. นนทบุรี: เอสอาร์ พรินท์ติ้ง ลิมิเตด พาทเนอร์ชิพ. สุรศักดิ์ หลาบมาลา และรสสุคนธ์ มกรมณี. 2547. รายงานการวิจัยรูปแบบการบริหารและการจัดการวิจัยทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้องขององค์กรวิจัยระดับชาติ. สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2544. ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านศักยภาพของคนไทย.
กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด

Phipps, L. J..1980. Handbook on Agricultural Education in Public Schools. Illinois : USA.
The Interstate Printers &Publishers, Inc.

12. ระเบียบวิธีวิจัย

12.1 แบบการวิจัย (Research Design)

งานวิจัยเชิงพรรณนา

12.2 ขั้นตอนและวิธีในการวิจัย การเก็บข้อมูล การกำหนดพื้นที่ ประชากรตัวอย่าง ฯลฯ

งานวิจัยนี้รวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสำรวจและบันทึกข้อมูลจากการศึกษา งานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยแต่ละเรื่อง

12.3 ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

ติดต่อขอข้อมูลจำนวนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาจากงานบัณฑิตศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จัดทำแบบสำรวจและบันทึกข้อมูลจากการศึกษางานวิทยานิพนธ์ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการอ่านและศึกษารายละเอียดในรูปเล่มวิทยานิพนธ์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดทำสรุปผลข้อมูล

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอผู้เชี่ยวชาญในสาขาการศึกษาเกษตร โดยการสัมภาษณ์ เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาเกษตร

13. ขอบเขตของโครงการวิจัย

เป็นการศึกษาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยา-

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ที่เสร็จสิ้นในปีพ.ศ. 2539 - พ.ศ. 2547 รวมจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 92 เรื่อง

14. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง และ/หรือเก็บข้อมูล

14.1 กรณีเป็นโครงการปีเดียว

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2547 ถึงเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2548

14.2 กรณีเป็นโครงการต่อเนื่องหลายปี

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. - ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. -

ปีที่กำลังเสนอขอเป็นปีที่ - ของโครงการ

14.3 สถานที่ทำการทดลอง และ/หรือเก็บข้อมูล ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้องสมุดคณะฯ และสำนักหอสมุดกลาง

15. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย (ให้ระบุขั้นตอนนี้โดยละเอียด)

กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548											
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. จัดทำแบบสำรวจและบันทึกข้อมูล	←→											
2. เก็บรวบรวมข้อมูล			←→									
3. วิเคราะห์ข้อมูล							←→					
4. เขียนรายงานการวิจัย									←→			

แผนการดำเนินงานในปีต่อไป (กรณีทำการวิจัยมากกว่า 1 ปี)

.....
 .....

16. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

16.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และหน่วยงานอื่น

16.2 วิธีการถ่ายทอด ส่งรายงานการวิจัยเพื่อเผยแพร่

- 16.3 ระยะเวลา ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2548 เป็นต้นไป
- 16.4 สถานที่ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

17. อุปกรณ์ที่จำเป็นของโครงการวิจัย (ถ้ามี)

17.1 ที่มีอยู่แล้ว

- 1) -
- 2) -
- 3) -

17.2 ที่ต้องการเพิ่ม

- 4) -
- 5) -

18. งบประมาณของโครงการวิจัย

18.1 รายละเอียดงบประมาณที่เสนอขอ ตามหมวดเงินประเภทต่างๆ

รายการ	จำนวนเงิน
ก. หมวดค่าจ้างชั่วคราว	- บาท
ค่าจ้าง....- จำนวน - คน x อัตราค่าจ้าง .....-... บาท x - เดือน	- บาท
ข. หมวดค่าตอบแทน วัสดุและวัสดุ	บาท
ค่าจ้างเหมาเก็บข้อมูล	14,000 บาท
ค่าจ้างพิมพ์ โรเนียว แบบสำรวจ (จ้างเหมา)	5,000 บาท
ค่าจ้างเหมาประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์	12,000 บาท
ค่าจ้างพิมพ์รายงาน ทำเล่ม เข้าปฏิบัติงานวิจัย	16,000 บาท
ค. หมวดค่าครุภัณฑ์	- บาท
ค่า-	- บาท
ค่า-	- บาท
ค่า-	- บาท
รวมงบประมาณที่เสนอขอ (โดยตัวจ่ายทุกรายการ)	47,000 บาท

18.2 งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในแต่ละปีที่ผ่านมา (กรณีเป็นโครงการวิจัยต่อเนื่อง ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยแล้ว)

ปีงบประมาณ พ.ศ.-

ได้รับจัดสรร .- บาท

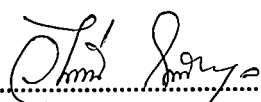
19. โครงการวิจัยต่อเนื่องปีที่ 2 ขึ้นไป

19.1 คำรับรองจากหัวหน้าโครงการวิจัย ว่าโครงการวิจัยได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ในปีงบประมาณที่ผ่านมาจริง

19.2 รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัย (ให้แนบแบบ ต-1ค มาด้วย)

20. คำชี้แจงอื่นๆ (ถ้ามี)

.....
.....
.....

(ลายเซ็น) .....
(นางวันทนา โชติสกุล)

หัวหน้าโครงการวิจัย

วันที่...30...เดือน ...ธ.ค.....พ.ศ. 2547

ภาคผนวก ก.
ประวัติคณะผู้วิจัย

ประวัติที่ปรึกษาคณะวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายนพคุณ ศิริวรรณ
(ภาษาอังกฤษ) MR.NOPAKOON SIRIWAN

รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ

3	8	4	0	1	0	7	1
---	---	---	---	---	---	---	---

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 (ข้าราชการบำนาญ)

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 027373000 ต่อ 3700   038847628

ประวัติการศึกษา

ปีจบการศึกษา	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2505	ประกาศนียบัตร	ป.ม.ก.	ฝึกหัดครูเกษตร	วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ เชียงใหม่/ไทย
2507	ตรี	กศ.บ. (การศึกษามัธยมศึกษา)	อาชีวศึกษา/อาชีวศึกษาเกษตร	วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร/ไทย
2511	โท	M.A.	Agricultural Education/อาชีวศึกษา	California Polytechnic State University / U.S.A.
2512	Certificate	Cert. in Vegetables and Field Crops	Vegetables and Field Crops/Ag.Ed.	Univ. of Florida/ U.S.A.
2527	เอก	Ph.D.(Agricultural Education)	Agricultural Education	Univ. of the Phillippines at Los Banos/ Phillippines

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สาขาวิชาการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท
2. สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
3. สาขาวิชาพืชศาสตร์

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

หัวหน้าโครงการวิจัย

- 1) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์งานอาชีพเกษตรกรรม, ศูนย์วิจัยและพัฒนา อาชีวศึกษา ประเภทวิชาเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, พ.ศ.2534
- 2) ความต้องการด้านพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชา เกษตรในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล ภาควิชาครูศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2537
- 3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชา เกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย, ภาควิชาครูศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2538
- 4) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์ เกษตรในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย, ภาควิชาครู- ศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร- ลาดกระบัง, 2538-2539
- 5) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์ม สาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครูศาสตร์- เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด- กระบัง, 2540
- 6) สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครูเกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย ภาควิชาครูศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี- พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2543

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) รายงานการศึกษา ความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ทูริซึม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม ในระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคของประเทศไทย , กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2521	เป็นผู้ร่วมวิจัย
2) The On-Farm Instruction Component of the Vocational Agriculture Curriculum in Thailand as Percieved by Students Teachers and Administrators. (Doctoral Dissertation)	1984	เป็นผู้วิจัย
3) การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม, กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2530	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย
4) การพัฒนาการศึกษาวิชาชีพในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน, กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ	2531	เป็นผู้ร่วมวิจัย
5) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์งานอาชีพเกษตรกรรม, ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา ประเภทวิชาเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,	2534	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย
6) การจัดการศึกษานอกระบบของสถาบันการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อส่งเสริมอาชีพเกษตร, สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	2535	เป็นผู้ร่วมวิจัย
7) ความต้องการด้านพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2537	2537	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย
8) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย
9) ความต้องการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตร ในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538- 2539	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
10)ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2540	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย
11)สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครูเกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2543	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย
12)ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผักและเห็ดของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2544	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย

ประวัติหัวหน้าคณะวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางวันทนา โชติสกุล
(ภาษาอังกฤษ) MRS. WANTANEE CHOTISAKUL

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 027373000 ต่อ 3700

ประวัติการศึกษา

ปีจบ การ ศึกษา	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา และประเทศ
2522	ตรี	วท.บ. (เกษตรศาสตร์)	พืชสวน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย
2527	โท	วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ส่งเสริมการเกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สาขาวิชาพืชผัก
2. สาขาวิชาไม้ดอกไม้ประดับ
3. สาขาวิชาการวางแผนการศึกษาอาชีพเกษตร

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
หัวหน้าโครงการวิจัย

-ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผักและเห็ด ของสถานศึกษาระดับ
อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2544

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม, กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2530	เป็นผู้ร่วมวิจัย
2) รายงานการศึกษาและวิเคราะห์งานอาชีพเกษตรกรรม, ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา ประเภทวิชาเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	2534	เป็นผู้ร่วมวิจัย
3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538	เป็นผู้ร่วมวิจัย
4) ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538-2539	เป็นผู้ร่วมวิจัย
5) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2540	เป็นผู้ร่วมวิจัย
6) สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครูเกษตร ในสถานศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2543	เป็นผู้ร่วมวิจัย
7) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผักและเห็ด ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ, ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2544	เป็นหัวหน้าคณะวิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางราตรี ศิริพันธุ์
(ภาษาอังกฤษ) MRS. RATREE SIRIPANT

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 5

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 027373000 ต่อ 3700
E-mail : kcratree@kmitl.ac.th

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การ ศึกษา	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา และประเทศ
2531	ตรี	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ค.อ.บ.)	เทคโนโลยีการเกษตร (ผลิตสัตว์)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง/ ไทย
2539	โท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.)	เกษตรศาสตร์ (ส่งเสริมการเกษตร)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย
2546	เอก	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.)	อาชีวศึกษา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
2. สาขาวิชาการจัดการเรียนการสอน
3. สาขาวิชาอาชีวศึกษา

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางศศิธร จารุสมบัติ
(ภาษาอังกฤษ) MRS. SASITORN JARUSOMBUI

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 027373000 ต่อ 3700

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การ ศึกษา	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา และประเทศ
2529	ตรี	วท.บ. (ศึกษาศาสตร์- เกษตร)	ศึกษาศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย
2531	โท	วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ครุศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ไทย

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. ศึกษาศาสตร์เกษตร
2. ไม้ดอกไม้ประดับ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) ความต้องการด้านการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2537	เป็นผู้ร่วมวิจัย
2) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538	เป็นผู้ร่วมวิจัย
3) ความต้องการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2538- 2539	เป็นผู้ร่วมวิจัย
4) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2540	เป็นผู้ร่วมวิจัย
5) สภาพการจัดการสอนการเรียนการฝึกหัดครูเกษตร ในสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	2543	เป็นผู้ร่วมวิจัย
6) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผักและเห็ด ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2544	เป็นผู้ร่วมวิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายจำลอง ศรีสุวรรณ
(ภาษาอังกฤษ) MR.CHAMLONG SRISUWON

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ 4 (พนักงานสถาบัน)

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 027373000 ต่อ 3700

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การ ศึกษา	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา และประเทศ
2539	ตรี	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการ เกษตร-การผลิตสัตว์)	เทคโนโลยีการ เกษตร-การผลิต สัตว์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง/ไทย
2542	โท	วท.ม. (ครุศาสตร์เกษตร)	ครุศาสตร์เกษตร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง/ไทย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) ความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาประมงของอาจารย์ และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดกรมอาชีวศึกษา	2542	เป็นผู้วิจัย
2) ปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตพืชผักและเห็ดของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2544	เป็นผู้ร่วมวิจัย
3) ผลของการใช้กากสำเหล้าแห้งผสมในอาหารนกกระทาไข่ : ช่วงอายุ 32 – 36 สัปดาห์	2545	เป็นผู้ร่วมวิจัย
4) สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตไม้ดอกไม้ประดับของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2546	เป็นผู้ร่วมวิจัย

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวรัชดากร พลภักดิ์
(ภาษาอังกฤษ) MISS.RATCHADAKORN PHONPAKDEE

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 5

หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
โทรศัพท์ 027373000 ต่อ 3700

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา และประเทศ
2539	ตรี	วท.บ. (ศึกษาศาสตร์เกษตร)	ศึกษาศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ ไทย
2542	โท	วท.ม. (เกษตรศาสตร์)	ครุศาสตร์เกษตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/ ไทย
2548	เอก	Ph.D.(Agricultural Education)	Agricultural Education	Univ. of the Phillippines at Los Banos/ Phillippines

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

1. การศึกษาเกษตร
2. ไม้ดอกไม้ประดับ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่องานวิจัยและหน่วยงาน	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการทำวิจัย
1) ความต้องการพัฒนาฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิต ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2540	เป็นร่วมผู้วิจัย
2) สภาพการจัดการสอนการเรือนการฝึกหัดครูเกษตรในสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2543	เป็นผู้ร่วมวิจัย